

Posta

A PSZE és a Posta szaklap elérhetőségei
az Interneten és a postai Intraneten:

INTERNET

www.posta.hu

- Postások Szakmai Egyesülete

POSTAI INTRANET

- Közérdekű információk/Postások Szakmai Egyesülete

A MAGYAR POSTA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG ÉS A POSTÁSOK SZAKMAI EGYESÜLETÉNEK FOLYÓIRATA

A TARTALOMBÓL

23. UPU Kongresszus – Bukarest
UIJPT Kongresszus – Dublin
Megemlékezés az 1848–49-i
szabadságharc postaigazgatójáról
A postai biztosítóról

Az UPU Nemzetközi Irodájának új, megválasztott és távozó tisztségviselői.

Balról jobbra: Huang Guozhong vezérigazgató-helyettes, Edouard Dayan vezérigazgató, Thomas E. Leavey vezérigazgató és Moussibahou Mazou vezérigazgató-helyettes, (a két utóbbi UPU tisztségviselő 2004. december 31-ig marad hivatalban).

TARTALOM

.....

DR. OLÁH LÁSZLÓ

A 23. UPU Kongresszus világpostai stratégiájáról 3

DR. SZEKENYI BOTOND

Az Egyetemes Postaegyesület (UPU) bukaresti kongresszusának eredményei 11

MAGYAR POSTA BIZTOSÍTÓ SZERZŐI KOLLEKTÍVÁJA

A Magyar Posta Rt. és a Magyar Posta Biztosító értékesítési és
értékesítés-támogatási módszertana – Best módszer 19

TÓTH LÁSZLÓ

Emlékezés a szabadságharc utolsó posta-főigazgatójára 23

KIS PÁL JENŐ

A logisztikai hálózat átalakítása 27

DR. OLÁH LÁSZLÓ

A Nemzetközi Szakmai Szövetség kongresszusa Dublinban 33

Dr. Jeney László gyémántdiplomás postamérnök 36

Megjelenik negyedévente. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Levél- és Hírlapüzletági Igazgatóság.
Belföldi előfizetés: Budapesten az LHI kerületi ügyfélszolgálati irodánál, a hírlapkézbesítőknél, a Hírlap-előfizetési Irodában
(HELIR) Budapest, VIII., Orczy tér 1., levélcím: HELIR Budapest 1900. Vidéken a postákon és a kézbesítőknél.
Külföldi előfizetés: Hírlap-előfizetési Iroda (HELIR) Budapest, VIII. Orczy tér 1.,
fax: 303-3440, levélcím: HELIR Budapest 1900. Példányonkénti ár: 200 Ft, éves előfizetési díj: 996 Ft.

Posta

**A MAGYAR POSTA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
ÉS A POSTÁSOK SZAKMAI EGYESÜLETÉNEK FOLYÓIRATA**

VI. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
2004. DECEMBER

A szerkesztőbizottság elnöke: *Dr. Oláh László*

Társelnök: *Szivi László*

Tagjai: Dömötörné Dr. Ács Katalin, Dr. Horváth Sándor,
Képes András, Dr. Lovászi József, Novákné Halász Anna,
Pandurics Anett, Szarka Imre, Dr. Szebeny Botond

Közlési feltételek:

A cikkeket e-mailen, illetve floppy-n kérjük, kéziratot csak kivételes esetben fogadunk el. Másodközlést nem vállalunk. Kéziratokat, rajzokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

E számunk szerzői:

DR. OLÁH LÁSZLÓ
A PSZE elnöke

DR. SZEKENYI BOTOND
MP. Rt. Vig. nemzetközi üzletág vezető

A MAGYAR POSTA BIZTOSÍTÓ
szerzői kollektívája

KIS PÁL JENŐ
MP. Rt. Vig. főmunkatársa

TÓTH LÁSZLÓ (Szeged)
MP. Rt. Közp. Ellenőrzési és minőségbiztosítási irodavezető

ISSN 1419-6239

Felelős szerkesztő: Fábics Miklós
Felelős kiadó: Dr. Szabó Pál vezérigazgató
Nyomás: BEK Nyomda, Budapest
Felelős vezető: Galgóczi Károly
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Thököly út 22.
Telefon/fax: 322-1651
e-mail: olahlaszlo@posta.hu
Postacím: 1443 Budapest, Pf. 244

DR. OLÁH LÁSZLÓ

A 23. UPU KONGRESSZUS VILÁGPOSTAI STRATÉGIÁJÁRÓL

Nagy örömmel teszek eleget annak a nagyra értékelhető felkérésnek, amelyet a Magyar Posta Rt. vezetésétől kaptam, hogy a Posta c. lap olvasói számára egy összefoglaló cikkben ismertessem a legutóbb Bukarestben az Egyetemes Posta Egyesület 2004. szeptember 15 – október 5. között tartott 23-ik kongresszusán elfogadott világpostai stratégiájának legfontosabb határozatait.

A kedves olvasó engedje meg nekem, hogy mielőtt belekezdenék e téma részletesebb elemzésébe egy kis történelmi visszpillantást tegyek s ezt azért bátorkodom tenni, mivel aktív részese voltam azoknak a postai stratégiáknak az előkészítésében és kidolgozásában, amelyek eredete 1984-ig, a hamburgi kongresszusig nyúlik vissza. A postás társadalom jelentős része nagyon jól ismeri az elmúlt évtizedek postai fejlődésének, zökkenőkkel teli, sokszor nagyon is rögös utjait. Az elmúlt 20 évet megelőző hosszú évtizedek során a mozdulatlan posták, amelyek élve a monopolhelyzet adta törvényes lehetőségekkel, szinte nyugodt „üzletpolitikával” és stratégiának egyáltalán nem nevezhető fejlesztési célkitűzések megvalósításával, s viszonylag minőségi szolgáltatásaikkal egyedüli szereplők voltak mind a belföldi mind a nemzetközi küldeményforgalom piacán. (Megjegyzem, hogy annak idején a piac szót egyébként nemcsak a postákon, de a szolgáltatások egyéb területén sem használták, s nem ez határozta meg a szolgáltatások nyújtásának bővítését.)

A posták élete azonban a versenytársak megjelenésével gyökeresen megváltozott, amely arra készítette elsősorban a fejlett országok postáit, hogy a 80-as évek elején jobban figyeljenek a küldeményforgalomban egyre erősödő, de már konkrét szereplőként megjelenő magán szállító társaságok tevékenységére. Tenniük kellett valamit, mert elsősorban a csomagforgalomban folyamatos csökkenés volt tapasztalható, sok esetben eléggé drasztikus statisztikai adatok jelentek meg, az évi forgalmi adatokban.

Ez a tény s még egyéb, a postákon belül meginduló reform folyamatok, továbbá az UPU előrejelzései felvetették annak szükségességét, hogy a posták revideálják korábbi fejlesztési, működési, szervezeti, stb. politikájukat s konkrét lépésekkel reagáljanak a megváltozott gazdasági, társadalmi, szociális környezet erősödő kihívásaira.

Ennek első konkrét megnyilvánulása volt az a nemzetközi postai stratégia, amelyet az 1984. évi hamburgi kongresszus dolgozott ki és fogadott el.

Nem lehet céltom a részletek ismertetése, de azt meglepéssel mondhatom, hogy a posták, ha bizonyos késéssel is, de még idejében reagáltak a verseny megjelenésére s olyan javaslatok megfogalmazására került sor, mint például: a reformok sürgős megindítása, a szervezet korszerűsítése, a piaci viszonyok alapos vizsgálata, a monopoljog folyamatos oldásának szükségessége, új tarifa politika, piaci szemlélet meghonosítása, általánossá tétele, új emberi erőforrás politika, a minőségi szolgáltatások nyújtásának

kényszere, új technológia, az elektronika széleskörű elterjesztése, s alkalmazása a küldemények felvételétől a feldolgozásig bezárólag, új a alapokon nyugvó ügyfélkapcsolat elveinek kidolgozása, mivel az „ügyfél a király” stb. A fenti felsorolásból sok egyéb lényeges dolog, követelmény kimaradt, de véleményem szerint – s ezek a feladatok már nálunk is a napi postapolitikánknek szerves részei – látni lehet, hogy új szemlélet, cselekvési program szükséges ahhoz, hogy a posták méltó versenytársai legyenek a küldeményforgalmi piac sokszor torz és veszélyes folyamatainak.

Tekintettel arra, hogy az 1984. évi stratégia, ha nem is váltotta be minden országban a vár reményeket, arra mindenképpen kiváló volt – úgy is mondhatnák, hogy postai törvényt formáló egyetemes okiratnak tekinthető, amely felkérte a tagállamok kormányainak, s az üzemeltetőknek figyelmét, hogy új szolgáltatói elveket, normákat kell érvényesíteni ahhoz, hogy az állami posták megőrizhessék szolgáltatói pozícióikat, s pedig csak a még gyorsabb és rugalmasabb alkalmazkodás jegyében valósítható meg.

Azok a postás szakemberek, s a nemzetközi postával foglalkozó munkatársak, esetleg kutatók, akik folyamatosan figyelemmel kísérték a nemzetközi postai folyamatokat, az események postákat átformáló határozatait, bizonyára emlékeznek az e témákban a korábbi években megjelent írásokra. Ezek végig kísérelhették a kongresszusok legfőbb döntéseit s különösen azt, hogy 1989-ben Washingtonban, majd 1994-ben Szöulban (ezt a kongresszust Magyarországnak szánták, s ha nem történik a rendszer-váltás és megépült volna egy alkalmas kongresszusi központ, 1994-ben mi üdvözölhettük volna a legmagasabb nemzetközi postai fórum közel 2 ezres résztvevőjét) s ké-

Az UPU 23. kongresszusának plenáris ülése

sőbb 1994-ben Pekingben újabb és újabb, egyre korszerűbb s a változó világhoz jobban alkalmazkodó nemzetközi postai stratégiák kerültek elfogadásra. Megérthetik, hogy hely hiányában ehelyütt ezekkel külön-külön nem foglalkozhatok, de egy általános követelmény mindenképpen leszűrhető ezekből ünnepélyes körülmények között megszületett postai okiratokból, nevezetesen az, hogy a világ postái a korábbi hosszú évtizedek sokszor konzervatív szolgáltatói magatartása és igénybevételi feltétel rendszer szerint többé már nem szolgálhatják a kis- és a nagy forgalmú ügyfeleket, folyamatos megújulás, a gyorsabb reakcióképesség szükséges a versenyhelyzet egyre erősödő szolgáltatói piacán.

Mindenesetre az eddig elfogadott postai stratégiák – amelyek egyébként alapját képezték minden tagállam postájának, a nemzeti postai stratégiai kidolgozásainak – megszemlélve figyelembe vették az elmúlt 5 éves időszakok tapasztalatait, az út kihívásokat, azok veszélyeit, s nem utolsósorban azokat a jogos, megnövekedett elvárásokat, a minőséggel szemben támasztott igényeket, amelyek, amelyet az ügyfelek fogalmaztak meg postáikkal szemben.

No de lássuk most már azokat a konkrét tényeket, amelyek alapján a 23. kongresszus egy újabb nemzetközi, egyetemes postai stratégiát fogadott el az elkövetkező 4 éves időszakra. (A kongresszus egyébként 5-ről 4 évre csökkentette a két egyetemes postakongresszus közötti időszakokat, mivel a tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyors változásokra rövidebb időn belül kell reagálniuk a postáknak, s ez valóban helyes döntés volt, de ennek igénye már kb. 10 évvel ezelőtt is felmerült.)

A Bukaresti Világpostai Stratégia (Stratégie postale mondiale de Bucarest (SPMB))

Mint minden ilyen jellegű okirat megszületése előtt, a nemzetközi postaszolgálattal foglalkozó szakembereknek, meg kellett vizsgálniuk ismételtelen azt a környezetet, amely jelentős mértékben befolyásolta egy új postai stratégia kidolgozását. Itt szeretném megjegyezni, hogy nagyon sok országban a postákon belül, vagy azokhoz szorosan kapcsolódóan kutatóintézetek, fejlesztési intézmények foglalkoznak a perspektivikus postai tevékenység modernizálásának, fejlesztésének a kérdésével, s jelentős összeget fordítanak elemző, kutató tanulmányok kidolgozására, ezzel is megkönnyítendő a környezet változásainak a következményeként szükségessé váló, gyors és gyökeres intézkedések megtételét. (Nálunk is volt postai kutató fejlesztési intézet!)

Ami a környezet változásának a tanulmányozását illeti, a postai kutatók úgy vélték, hogy a postaforgalomban a küldemények volumenének az emelkedése területén jelentős bizonytalanság tapasztalható, mivel a technológiai fejlődés óriási léptekben megy végbe, s a posták ezekre az informatikai változásokra nem tudnak olyan gyorsan reagálni, mint esetleg a versenytársak. Az elemzések mélyrehatóan foglalkoztak azzal a már korábban is jól ismert problémával, nevezetesen azzal a mély szakadékkal, amely az iparilag fejlett, valamint a fejlődő országok között postai fejlettségi szint és ellátottság tekintetében áll fenn.

A környezet abból a szempontból is jelentős mértékben megváltozott, hogy az ügyfelek részéről egyre erősödött az utóbbi években a szolgáltatások minőségi színvonala

íránti igény, valamint a megbízhatóság. Ahhoz, hogy ezeket a követelményeket a posták teljesíteni tudják, növelni kell folyamatosan a postai hálózat működőképességének a hatékonyságát. A környezet változásának alakulásában az utóbbi 5–10 évben egy teljesen új követelmény jelent meg, az, hogy a korábbi évtizedek sokszor bírált, rossz gyakorlatával ellentétben a jövőben nemcsak az UPU-nak, de a küldeményforgalmi piac többi szereplőjének, az ügyfelek képviselői szerveinek stb. a postákkal közös párbeszédet kell kialakítani, hogy jobban megismerjék a postai intézkedések hátterét, a tarifaváltozásokkal kapcsolatban véleményt nyilváníthassanak stb. Úgy vélik, hogy a posták kutató-elemző szakemberei, hogy a posták jövőjét csak az érdekelt felek közös együttműködésének kialakításával s szorosabb partneri kapcsolatok megvalósításával lehetséges megfogalmazni.

A fentiekben vázolt néhány gondolat azt hiszem elegendő volt annak megítéléséhez, hogy a postáknak a jövőben is szükségük van stratégiára, s annak folyamatos revideálására, a hatékonyabb, versenyképesebb, s az egyre inkább megkövetelt minőségi szolgáltatások nyújtása érdekében.

Az alábbiakban lássuk, milyen stratégiai célkitűzések fogalmazódtak meg Bukarestben abban az ünnepélyesen elfogadott okiratban, amely az elkövetkezendő 4 évben alapját képezi a posták gyorsabb s rugalmasabb alkalmazkodásának a megváltozott környezeti hatások s az általa kikényszerített jogos elvárásoknak.

1. Célkitűzés: Az egyetemes postaszolgálat

Mint tudjuk, ennek a célkitűzésnek az első konkrét megfogalmazását még az 1990-es évek közepén az EU-nak a hírközlés kérdésével foglalkozó bizottsága mondhatja magáénak, amiben is az ún. Zöld könyvben mélyrehatóan elemezte elsősorban az európai posták helyzetét és fejlődésének irányait.

Ezt az elvet később az UPU is integrálta az egyetemes postaegyezménybe, amely egyik legfontosabb célkitűzésévé vált mind az 1999. évi pekingi, mind pedig a 2004. évi bukaresti nemzetközi postai stratégiának.

Az említett célkitűzéssel kapcsolatban még idejében szeretném hangsúlyozni, hogy az 1984. évi hamburgi postakongresszustól kezdődően a nemzetközi postai stratégiák konkrét feladatokat fogalmaznak meg a kormányok, a postai üzemeltetők, a szűkebb körű regionális postaegyesületek, valamint az UPU különböző szervei számára. Ezek sokirányú teendőket, külön programokat fogalmaznak meg, amelyeknek részletes elemzése nem fér bele egy ilyen rövid és csupán a lényeges kérdéseket felölelő cikk keretei közé, ezért csak néhány fontos feladatra térek ki. Ami az egyetemes postaszolgálat kérdését illeti, az elsődleges feladat abban áll, hogy valamennyi tagállam konkrétan fogalmazza meg postatörvényében vagy ennek megfelelő jogszabályban, milyen tartalommal s jogi keretek között kívánja meghatározni az ügyfeleknek nyújtott postai termékek, szolgáltatások igénybevételének feltételeit, normáit megjelölve egy vagy több postai üzemeltetőt e tevékenység kötelező végzésére. Annak ellenére, hogy a legtöbb tagállam postája már kidolgozta az egyetemes normákat, vannak még olyan posták amelyek ezt még nem tették meg, vagy azok nem felelnek meg az általános nemzetközi elvárásoknak.

2. Célkitűzés: A postaszolgálat minősége és a nemzetközi postahálózat megbízhatóságának és hatékonyságának növelése

Ez a követelmény sem új keletű „találmány” a nemzetközi postát szabályozó okiratokban, valamint a posták belső postajogi szabályozásaiban. A kérdést azonban nem csak felszínen kell tartani, hanem annak minőségi mutatóit újra kellett fogalmazni. A korábbi 15-20 év nemzetközi postatörténetében is elsődleges követelmény volt a szolgál-

Jambrik Mihály, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium közigazgatási államtitkára, aláírja a kongresszusi okiratokat

tatások minőségi színvonalának biztosítása, hiszen az állami postai szolgáltatókkal szemben ezt követelményként, természetes elvárásként fogalmazták meg. Ennek a minőséggel szemben támasztott követelménynek újratörténő megfogalmazása, új tartalommal való megtöltése azonban már egy olyan versenykörnyezetben vált szükségesé, amikor a posták számára az ügyfél megtartása, s a megbízhatóság követelménye, a „fennmaradás”-t jelenti. Ezek kívül az utóbbi években (kb. 5–10 évben) olyan elemző tanulmányok készültek, egyrészt az UPU szerveinek a közreműködésével, másrészt a nemzetközi minőségi követelményeket kidolgozó szervezet (IPC) részéről, amelyek megállapították, hogy a küldemények gyorsabb áramlását, átfutási idejét nagymértékben befolyásolják a nemzetközi postahálózatokon tapasztalt olyan rendellenességek, amelyek pl. lassítják a postázáratok gyorsabb továbbítását, kezelését, átrakását stb. Ennek érdekében, hogy ezt a stratégiai célkitűzést meg lehessen valósítani, komplex feladatok elvégzését fogalmazza meg a bukaresti stratégia, pl. az üzemeltetők számára,

hogy egyszerűsíteni kell a zárlatok cseréjének a szabályait a postai üzemeltetők és a légitársaságok között.

3. Célkitűzés: Piacismeret és az ügyfél megnövekedett igényeinek kielégítése

Amióta az Egyetemes Postaegyesület égisze alatt egységes nemzetközi postai stratégiák kerültek elfogadásra a különböző kongresszusokon, a posták számára talán az egyik legfontosabb követelmény volt, hogy „az ügyfél a király” és a postáknak ahhoz, hogy megtarthassák ügyfeleiket, a jövőben egy teljesen új alapokon nyugvó ügyfélkapcsolatot kell kialakítani.

A nemzetközi tapasztalatok azt mutatják, hogy a posták – függetlenül az UPU stratégiájától – a reformok kidolgozása során a legnagyobb hangsúlyt az új típusú ügyfélkapcsolatokra helyezték. S ez nem meglepő, hiszen az egyre élesebbé vált versenyhelyzetben nem volt közömbös, hogy milyen új korszerűbb feltételrendszert dolgoztak ki az ügyfelek számára a különböző postai szolgáltatások, termékek igénybevételével kapcsolatban.

Bukarestben tehát ez a követelmény újabb megfogalmazást nyert. Mivel számos tagállam postája késésben van a tekintetben, hogy egyszerűsítse a szolgáltatások igénybevételének feltételeit, s rendszeres párbeszédet folytasson az ügyfelekkel, azok csoportjaival, annak megtudakolása érdekében, vajon milyen változásokat kell bevezetni azon szabályokban, amelyek az elvárásokra és a jogos igényekre korábban kidolgozott normákban kerültek megfogalmazásra.

Ez a célkitűzés, vagy inkább program nagyobb hangsúlyt helyez arra a követelményre, hogy a postáknak jobban meg kell ismerniük az ügyfelek igényeit, elébe kell menniük az igényeknek, elvárásoknak s ennek alapján egy korszerű ügyfél-marketing kapcsolatot kialakítani, s azt folyamatossá tenni.

4. Célkitűzés: A postai reformok folytatása a tartós fejlődés biztosítása érdekében

A postáknak az utóbbi néhány évben rá kellett jönniük arra, hogy a fennmaradásukat csak az garantálhatja, ha megújulásukat reformok folyamatossá tételével biztosítják. A korábbi évtizedekben is voltak természetesen reformok a posták területén, különösen akkor, ha új technológiát kívántak bevezetni, pl. a küldemény-feldolgozás korszerűsítése érdekében. Ennek a bevezetése elsősorban a nyugat-európai postáknál maga után vont olyan belső, üzemeltetéssel, kézbesítéssel kapcsolatos új feladatokat, melyeket az új technika kényszerített ki. De ezek a reformok nem voltak nevezhetőek folyamatos megújulási, hanem inkább modernizálási feladatoknak. A reformok azonban elsődlegesen olyan jogi eljárások, gyors és folyamatos megtételét jelentik, amelyek a posták egészét érintik, kezdve a szerkezeti, szervezeti változásoktól az új korszerű emberi erőforrás politikán át, a környezetvédelem követelményeinek a megtartásáig bezárólag.

A reformok megvalósítása természetesen nagyban attól is függ, hogy az adott ország milyen gazdasági, szociális, stb. fejlettséget ért el. Tudvalevő, hogy egy olyan fejlődő ország, ahol általában hiányzik az infrastruktúra, vagy annak színvonala viszonylag alacsony szinten áll, ezen országoktól nem várható el, hogy egyik napról a másikra postái-

kat olyan kereskedelmi profitorientált szolgáltatókká alakítsák át, amely minden szempontból eleget tud tenni az egyetemes és megbízható minőségi szolgáltatás követelményeinek, vagy a legmodernebb technológia szükségszerű bevezetése igényeinek.

Minden nehézség ellenére azonban a bukaresti kongresszus úgy vélte, hogy a fejlettségi szinttől függetlenül az államok postáinak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy reformok folyamatossá tételével elősegítsék a magasabb színvonalú postaszolgálat megvalósítását, s ehhez minden pénzügyi erőforrást is megszerezzenek.

5. Célkitűzés: Együttműködés erősítése és kiszélesítése a stratégia megvalósításában érdekelt szereplők között

Az előbbieken vázolt négy célkitűzés rövid ismertetéséből látni lehet, hogy a feladatok nagyon komplex jellegűek, s azok számos egyéb részfeladat és program megvalósítását teszik szükségessé, ezek elemzését bizonyára elvégzik a posták illetékes vezetői, nemzetközi munkatársai, a felsőbb államigazgatási szervek képviselői. Ez adhat majd alapot ahhoz, hogy a Magyar Posta is kidolgozza, szükség esetén revideálja korábban kidolgozott stratégiáját, figyelembe véve a 23. bukaresti posta kongresszuson elfogadott nemzetközi postai stratégia ajánlásait, határozatait.

Az elmúlt egy évtized történései azt mutatják, hogy a stratégiai programok sikeres megvalósítása csak abban az esetben vezet konkrét eredményekhez, ha a megfogalmazott feladatok felelősei között szoros együttműködés alakul ki. Ha egy kormány nem dolgozna ki pl. az egyetemes postaszolgálat igénybevételének konkrét normáit, vagy annak kidolgozásával késlekedik, a postai üzemeltető nem lesz abban a helyzetben, hogy eleget tegyen a célkitűzésben az ügyfelekkel szemben előírt kötelezettségeinek.

Ebben az együttműködésben új elemként jelentkezik annak a követelménynek a teljesítése, mely szerint párbeszédet kell folytatnia pl. az UPU-nak minden olyan partnerrel, amelyek/akik érdekeltek a nemzetközi küldeményforgalom lebonyolításában s megszervezésében. Így először került megfogalmazásra az UPU stratégiában, hogy a kongresszus által életre hívott konzultatív tanácsba delegált magán szállítókkal a jövőben munkakapcsolatokat kell kialakítani és véleménycserét folytatni az állami és a magán-szféra képviselői között.

E téma keretén belül a postáknak a jövőben még inkább jobb együttműködést kell kialakítani a média képviselőivel annak érdekében, hogy folyamatos információk birtokában lehessenek minden olyan közérdekű postai tervről, fejlesztési koncepcióról stb. amelyek a postai szektorban a kifelé történő nagyobb újítás megvalósítását jelentik, illetőleg segítik elő.

Konklúzió, avagy a bukaresti stratégia értékelése

E sorok írója több évtizedet töltött a nemzetközi posta területén s ne vegyék tőlem rossz néven, ha megemlítem, hogy nemzetközi postai pályafutásom során abba a talán egyedüli szakmai élményben részesülhettem, hogy 8 postakongresszus küldöttje, vagy éppen küldöttség vezetője, bizottsági elnök, vagy alelnök lehettem.

Ez a szakmai háttér talán feljogosít arra, hogy véleményt nyilvánítsak s konklúzióként néhány megállapítást tegyek.

Ezeket az alábbiakban így foglalnám össze:

- nemzetközi postai stratégiák kidolgozása, szükségszerű és időszerű egy olyan változó környezetben, amely nélkül a postán nem működhetnek, de a bekövetkezett változások visszafordíthatatlan folyamatokat gerjesztettek a világ postaszolgálataiban;
- a korábbi évtizedek nem mindig jó és pozitív tapasztalataival ellentétben az Egyetemes Postaegyesület az elmúlt 10–15 év folyamán igyekezett olyan nemzetközi szervezeti partnerévé válni a világ postáinak, amely elősegítette, hogy a környezet kemény, sokszor nagyon durva változásait, annak hatásait eredményesebben kivédték s azokra sok esetben, ha később is, de jól reagáltak;
- az eddig elfogadott nemzetközi postai stratégiák célkitűzései nagyon sok tagállamban nem valósultak meg maradéktalanul, mert az együttműködő felek-kormányok, postai közszolgáltatók, regionális postaegyesületek, s az UPU nem nyújtottak egymásnak segítséget s nagyon sok országban a kormányok a postáknak nem adták meg azt a pénzügyi s erkölcsi támogatást sem, amelyre a stratégia alapján szükség lett volna;
- a bukaresti stratégia – s az adott környezetben és időben az előző stratégiák is – jól elemzi azokat a változásokat, amelyek a posták fejlődésének alakulására napjainkban is jelentős hatást gyakorolnak. A stratégia kidolgozását megalapozó világpostai áramlatok fejlődési tendenciák elemzése nélkül nem lehetett volna egy olyan egyetemes postai stratégiát elfogadni, amelynek megállapításai nélkül a posták nem hozhatnának adekvát döntéseket nemzeti reformjaikban;
- a minőségi szolgáltatások iránti egyre jobban megmutatkozó igény, s az ügyfelek humanusabb kiszolgálásának fokozódó követelménye áll a stratégia középpontjában, amelyet nem csak a versenyhelyzet kényszerít ki a postáktól, hanem az az elvárás is, hogy a posták a jövőben még inkább kereskedelmi szemléletű, nyereségorientált közszolgáltatói intézményekké váljanak;
- a bukaresti stratégia s a posták által már az elmúlt években szerzett tapasztalatok megfelelő alapot nyújtanak ahhoz, hogy a világ postái újragondolják nemzeti postai stratégiáikat s azokat nemzetközi egyetemes okirat több mint 300 feladatával, előírásával hozzák összhangba. Ennek alapján szükségessé válik egy olyan intézkedési programcsomag összeállítása, amely az elkövetkező 4 évre konkrétan meghatározza a Magyar Posta modernizálási célkitűzéseinek a megvalósítását. Ennek sikere pedig abban rejlik, hogy pl. a minőségi szolgáltatásokban érdekelt valamennyi szakember, az új szemléletű menedzserek, részleteiben is megismerjék a bukaresti stratégia erre vonatkozó iránymutatásait s azokat az oktatási programokban is meghatározó témaként kezeljék;

A fentiekben vázolt néhány, általam fontosnak tartott megállapítások, érvek talán csak egy kisebb töredékét adták a posták jövőben megvalósuló programjának, de úgy vélem, hogy az olvasók érzékelhetik, milyen jelentős és fontos szakmai érdekek fűződnek ahhoz, hogy a posták átalakulásának a folyamata ne törjön meg s a világ szinte valamennyi országában tapasztalt elszántság az új típusú posták megvalósítása érdekében a következő években még nagyobb lendületet kapjon. Ahhoz pedig, hogy mindezek a tervek itt Európában megvalósuljanak az EU tagállamok postáinak s valamennyi európai postáinak, a korábbiakkal ellentétben, még szorosabb együttműködésre van szükség mind a bilaterális kapcsolatokban, mind pedig az európai országok postáit tömörítő Posteurop bevonásával a sokoldalú postai kapcsolatokban.

Az Egyetemes Postaegyesület (UPU) bukaresti kongresszusának eredményei

1. A kongresszus helyszíne és résztvevői

2004. október 5-én a módosított UPU dokumentumok ünnepélyes aláírásával befejeződött az UPU 2004. szeptember 15-én kezdődött 23. kongresszusa Bukarestben. Az 1999-ben Pekingben megrendezett 22. Egyetemes Postakongresszus eredetileg az elefántcsontparti Abidjant jelölte ki a 2004. évi UPU kongresszus helyszínének, de az afrikai országban lezajlott politikai változások miatt szükségessé vált új ország megbízása a rendezői feladatok ellátásával. 2002-ben az UPU Igazgatási Tanácsa úgy döntött, hogy elfogadja Románia jelentkezését, így először az Egyetemes Postaegyesület történetében egy közép- és kelet-európai ország adhatott helyszínt a kongresszus tevékenységének.

A 23. UPU kongresszus sikeres munkát tudhat maga mögött. Jelentős döntéseket hozott, amelyek nagyban befolyásolják az elkövetkező évek postai szolgáltatásait és az egész postai szektort. A bukaresti kongresszuson 173 ország képviseltette magát (6 ország megbízott útján), ami az UPU 130 éves története során rekordnak mondható. Csaknem 2000 delegált, megfigyelő és vendég volt jelen a három hétig tartó eseményen.

A magyar postaigazgatás részéről az Informatikai és Hírközlési Minisztérium (IHM), a Nemzeti Hírközlési Hatóság (NHH) és a Magyar Posta Rt. képviseltették magukat az eseményen. A minisztériumi delegációt Jambrik Mihály közigazgatási államtitkár vezette, aki egyben ellátta a teljes magyar küldöttség delegációvezetői funkcióját is. Az IHM részéről bekapcsolódott továbbá a munkába dr. Bánkúti Erzsébet, hírközlési területért felelős helyettes-államtitkár, valamint a postai szabályozási, illetve a nemzetközi kapcsolati területek vezetői és munkatársai. Az NHH kongresszusi küldöttségének élén dr. Rác Zsolt, a Hivatal alelnöke állt. Hasonlóan a minisztériumhoz, az NHH is több felsővezetővel és szakértővel képviseltette magát a kongresszuson.

A Magyar Posta Rt. kongresszusi delegációját dr. Csáki György igazgatósági elnök vezette, mellette részt vett a Posta részéről az eseményen Szivi László üzleti vezérigazgató-helyettes, illetve a nemzetközi, a pénzforgalmi és a logisztikai üzletágak több vezetője és szakértője is.

2. A kongresszus feladatai és szervezete

Az Egyetemes Postakongresszus az UPU legfőbb döntéshozó szerve. Fő feladata, hogy a tagországok meghatalmazott képviselői a következő kongresszusig terjedő

időszakra meghatározzák az Egyetemes Postaegyesület szervezetét és stratégiáját, döntsenek az UPU választott tisztségviselőiről, így a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójáról és vezérigazgató-helyetteséről, illetve megválasszák a kongresszusok közötti időszakban az Egyesület működését biztosítani hivatott két tanács – az Igazgatási Tanács (CA) és a Postaforgalmi Tanács (POC) – tagjait. Mindezen túlmenően a kongresszus módosítja az UPU okiratait, így az Egyesület Alapokmányát, Általános Szabályzatát, valamint a nemzetközi küldeményforgalmat szabályozó legfőbb dokumentumot, az Egyetemes Postaegyezményt.

Mint az Egyetemes Postaegyesület legfőbb szerve, a kongresszus a munkáját plenáris és bizottsági ülések keretében végezte. A kongresszusokon a végső döntést a plenáris ülésen mondják ki a tagországok jelenlévő képviselői, a döntések előkészítését a szakmai bizottságok végzik. Tekintettel a témák sokszínűségére és komplexitására, a küldöttek Bukarestben a döntés-előkészítést 9 bizottságban végezték, amelyek a következők voltak:

- Mandátumvizsgáló bizottság;
- Pénzügyi bizottság;
- Általános ügyekkel és az UPU felépítésével foglalkozó bizottság;
- Egyetemes Postaegyezmény: Gazdasági és Szabályozási témák bizottsága;
- Postai pénzforgalmi szolgáltatások bizottsága;
- Szolgáltatásminőségi bizottság;
- Piacok és szolgáltatáskínálat bizottsága;
- Postafejlesztési és technikai együttműködési bizottság;
- Szerkesztőbizottság.

Első alkalommal fordult elő az UPU történetében, hogy megfigyelőként való részvételre a postai szektor ún. nem hagyományos (privát) szereplői is meghívást kaptak. A kongresszus döntött ugyanis arról, hogy létrehozza az eddigi két tanács, a CA és a POC mellett a harmadik állandó testületet is, Konzultatív Bizottság (Consultative Committee – CC) névvel. Az előző kettőtől eltérően a CC-nek nincs közvetlen döntéshozói jogosítványa. Ahogy azt az elnevezése is mutatja, tanácsadó testületként működik közre az Egyesület tevékenységében. Mindazonáltal kiemelendő a CC szerepével kapcsolatban, hogy az újonnan létrehozott Bizottság belső fórumot teremt a postai szektor privát szereplőinek, ami így közvetlenül is hozzájárul az UPU nyitottságának és rugalmasságának növeléséhez. A CC a 2000-ben megalakított Tanácsadó Csoport (Advisory Group) továbbfejlesztésével jött létre. Tagságát többek között a következő érdekelti körök alkotják: fogyasztói és munkavállalói érdekképviselői szervezetek, szállítók, direkt marketing csoportok, valamint nem egyetemes postai szolgáltatók.

Az esemény három hete alatt számos kiegészítő rendezvényre is sor került a kongresszushoz kapcsolódóan, amelyek közül megemlítenéd a Bukaresti Postai Világstratégia legfőbb elemeit részletesen áttárgyaló Fórum; a kategóriájában legnagyobb tartott postatechnológia szakkonferenciát, a PostExpo; illetve az EFIRO 2004 román nemzeti bélyegkiállítás.

3. A Kongresszus legfontosabb döntései

3.1. Szervezeti döntések

2004 végén lejár a mandátuma Thomas E. Leavey-nek, az UPU Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának, valamint helyettesének Moussibahou Mazounak. Mindketten bejelentették még a kongresszus előtt, hogy nem indulnak az újráválasztásért, ennek megfelelően nyilvánvalóvá vált, hogy a Nemzetközi Iroda két legfontosabb pozíciójában személyi változás fog bekövetkezni a bukaresti kongresszust követő időszakban. A vezérigazgatói pozícióra két jelölt volt, egyfelől a francia Edouard Dayan, másfelől pedig a portugál Carlos Silva. A távozó Thomas E. Leavey helyére a küldöttek Edouard Dayant, a Francia Posta nemzetközi igazgatóját választották meg az UPU Nemzetközi Iroda új vezérigazgatójának, helyettese pedig a kínai Huang Guozhong lesz 2005. január 1-jétől.

Ahogy azt már a 2. pontban bővebben is említettem, a szervezeti megújulás keretében megalakult a Konzultatív Bizottság, amely az UPU munkájában a partner külső szereplők és a privát szektor érdekeit hivatott megjeleníteni. Az új testület elnökévé Charles Pescottot választották az USA Direkt Marketing Egyesületéből.

Az új állandó testület megalakulásán túlmenően megtörtént az Igazgatási Tanács és a Postaforgalmi Tanács tagjainak újjáválasztása is. A CA elnöki funkcióját a következő négy évben a román postaigazgatás képviselőjében Gabriel Mateescu, a Román Posta elnöke fogja ellátni, aki a bukaresti kongresszus során a levezető elnöki pozíciót töltötte be. A POC elnökségi tisztségére Bukarestben az USA képviselőjében James P. Wade-t, a USPS nemzetközi ügyekért felelős vezérigazgató-helyettesét választották meg. A két szerv tagjainak megválasztásával kapcsolatban kiemelendő továbbá, hogy mindkét 40 fős testületbe megválasztást nyert Magyarország (*bővebben lásd 4. pont*).

Megemlítenéd egyben, hogy a kongresszus döntésének értelmében az eddigi öt év helyett 4 évente fogják megrendezni a jövőben az UPU legfőbb szervének ülését. Az ennek megfelelően már 2008-ban sorra kerülő következő, 24. UPU kongresszus házigazdájául Kenya fővárosát, Nairobit választotta a bukaresti kongresszus. A kongresszus megrendezésének jogára Nairobi mellett pályázatot nyújtott be Dubai, az Egyesült Arab Emírségek fővárosa is.

3.2. Bukaresti Világpostai Stratégia

Az UPU kongresszusok egyik fő feladata, hogy elfogadjanak a küldöttek egy olyan, a következő kongresszusig terjedő időszakra szóló stratégiai dokumentumot, amely a postai szektor szereplői, azaz a szabályozók, az üzemeltetők és az UPU szervei számára irányelveket fogalmaz meg a postai fejlődés jövőjére vonatkozóan. Ennek megfelelően a 23. kongresszuson is megszületett a határozat a 2009-ig szóló stratégiáról, Bukaresti Világpostai Stratégia (BVPS) címmel.

A Stratégia kimondott célja, hogy a postai szektor szabályozóinak nyújtott elméleti segítségen túlmenően üzleti útmutatóul is szolgáljon a posták számára, felvázolva a többi érdekeltenél való együttműködés módjait is. A BVPS a versenykörnyezet kihívásaira is megpróbál választ adni, a fogyasztói igények szem előtt tartásával.

A dokumentum a Pekingi Postai Stratégia (PPS) korszerűsített változatának tekinthető, tekintettel arra, hogy a PPS 6 célja jelentette a kiindulópontot a BVPS 5 célfeladatának megfogalmazásához. Két cél változatlan maradt (az egyetemes postai szolgáltatás

és a kulcsszereplők együttműködése). A szolgáltatásminőség és a nemzetközi postai hálózat gazdasági életképessége összevonásra került egy célkitűzés alatt. A reform cél tartalmazza a postai infrastruktúra modernizációját és a humán erőforrások fejlesztését. A piaci átalakulásra vonatkozó cél a postai ügyfelek változó igényeinek megfelelő kielégítésére vonatkozik. Fontos megjegyezni, hogy bizonyos jelentős tényezők, mint a technikai együttműködés, vagy az új technológia alkalmazása nem célként, hanem eszközként szerepelnek a cél eléréséhez.

A BVPS által kitűzött öt stratégiai cél ennek megfelelően a következő:

- az egyetemes postai szolgáltatás biztosítása és fejlesztése;
- a szolgáltatásminőség javítása és a postai hálózat hatékonyságának növelése;
- a piacoknak és az ügyféligenyeknek való megfelelés;
- a postai reform folytatása és a fenntartható fejlődés biztosítása;
- a postai piac kulcsszereplői közötti együttműködés és kölcsönhatás elősegítése.

(Szerk. megj.: A BVPS részletes elemzését dr. Oláh László „A 23. UPU kongresszus világpóstai stratégiájáról” című cikke tartalmazza.)

3.3. A végdíj-rendszer átalakítása

A kongresszus évekig tartó előkészítő munka után döntött a levélküldemények végdíj-rendszerének továbbfejlesztéséről, s ehhez kapcsolódóan az ország-besorolási rendszer módosításáról. (A végdíj az a díj, amelyet a küldő ország postája fizet a fogadó ország postája számára a küldemény kézbesítéséért.)

A 2006. január 1-jén hatályba lépő új végdíj-rendszer célja az, hogy a jelenleginél országspecifikusabb legyen, vagyis, hogy jobban tükrözze a küldeménytovábbítás és -feldolgozás valós költségeit. Ezt a célt azonban a valamivel több mint egy év múlva hatályba lépő elszámolási rendszer csak részben éri el, tekintettel arra, hogy az új végdíj-rendszer a végdíjak fizetését szabályozó rendelkezéseinek alkalmazásához a tagországokat továbbra is a „fejlett ipari” és a „fejlődő országok” csoportjába sorolja. A küldeményforgalom iránya szerint az elszámolásnak így két csoportja jön létre: a fejlett ipari országok rendszere a „célrendszer”, míg az „átmeneti rendszerben” a fejlődő országok egymás közötti, illetve a fejlett ipari országokba irányuló küldeményforgalma kerül elszámolásra. Mindebből következően megállapítható, hogy struktúrájában nem tér el a még hatályostól a Bukarestben elfogadott elszámolási rendszer, a változást csupán az képviseli, hogy mindkét elszámolási csoportban sor kerül a végdíjak növelésére, amelyek a mértéke 9–13% közé tehető.

A tagországok tervei szerint az átmeneti időszak 2013 végéig fog tartani, addigra minden országnak át kell térnie a küldeménytovábbítás elszámolásában az országspecifikus végdíj-rendszer alkalmazására, ahol a végdíjak mértéke a belföldi postai szolgáltatások tarifáinak arányában lesz meghatározott. A véglegesnek tekinthető rendszer kialakítása a következő két UPU Kongresszus feladata lesz.

A nemzetközi küldeményforgalom elszámolásának alapjául szolgáló, 2005 végéig még hatályban levő végdíj-elszámolási rendszert az UPU tagországai 2001. január 1-jétől, a 1999-es Pekingi Kongresszus határozatainak hatálybalépésével alkalmazzák. A végdíjak fizetését szabályozó rendelkezések alkalmazásához a postákat a Kongresszus által e célra összeállított jegyzéknek megfelelően „fejlett ipari országok”, illetve „fejlő-

dő országok” kategóriájába sorolták be. Magyarország, mint fejlődő ország (UPU besorolás szerint) 2006-ig a 3,427 SDR/kg összegű végdíj fizetésével csatlakozhat mind a fejlődő, mind pedig a fejlett ipari országok postáinak hálózatába.

Tekintettel arra, hogy az Egyezmény végdíjak fizetését szabályozó rendelkezései kiemelt átmeneti jellegűek, a bukaresti kongresszusnak döntenie kellett a rendszer továbbfejlesztéséről. A végdíj-rendszer átalakítására 8 javaslat érkezett a tagországoktól, amelyekből a kongresszusi végdíj-javaslat előkészítésével megbízott munkacsoport elkészítette azt a változatot, amely az UPU tagországok jelentős része számára elfogadható megoldást kínált a nemzetközi küldeményforgalom elszámolására. A javaslat kompromisszumos jellegéből adódóan a 2005 végéig működő végdíj-rendszer alapjainban 2006. januárjától nem változik, csak a szerkezeti elemek módosulnak:

A 2006. január 1-jén hatályba lépő új végdíj-rendszer tehát a következő lesz:

- A végdíjak fizetését szabályozó rendelkezéseinek alkalmazásához a tagországokat továbbra is a „fejlett ipari országok” és a „fejlődő országok” csoportjába sorolják.
- A küldeményforgalom iránya szerint az elszámolásnak két rendszere jönne létre:
 - Célrendszer: fejlett ipari országok közötti küldeményforgalom elszámolása;
 - Átmeneti rendszer: fejlett ipari ország ↔ fejlődő ország;
fejlődő ország ↔ fejlődő ország;
fejlődő ország ↔ fejlett ipari ország.
- A célrendszerben a végdíj mértéke továbbra is a belföldi tarifa százalékos arányához kötött úgy, hogy a jelenlegi 60%-ról 2009-re el kell érnie a belföldi tarifa 68%-át. A 2005–2009 közötti időszakban a végdíj növekedésének mértéke így 13,3% lenne.
- Az átmeneti rendszerben a fizetendő végdíj továbbra is átalánydíj, 3,727 SDR/kg, ami a jelenlegi 3,427 SDR/kg-nál 9%-kal magasabb. Ezt a végdíjat a kilogrammonkénti átlagos küldemény darabszám (15,21) és a fejlett ipari országok rendszerében fizetendő minimális végdíj alapján határozták meg.
- Szolgáltatásminőség Fejlesztési Alaphoz (QSF) való hozzájárulás: 9% a fejlődő országok részére (1,5%-os növekedés a jelenlegihez képest), amely különbözet automatikusan átcsoportosításra kerül a legkevésbé fejlett országok részére.

A Bukaresti Kongresszus ehhez kapcsolódóan döntött egyben az országbesorolási rendszer módosításáról. A tagországok kiemelt jelentőségűként kezelték ezt a kérdést, tekintettel arra, hogy az UPU besorolási rendszere fontos szerepet játszik a végdíjak nagysága, valamint a QSF forrásaihoz való hozzáférés meghatározásában.

Az ugyancsak 2006. január 1-jén hatályba lépő új országbesorolási rendszer 30 ország átsorolását tartalmazza, Magyarország státusza azonban nem változik. Az új UPU besorolás szerint változatlanul a kedvezményezett (fejlődő) státuszba fogunk tartozni, amely alapján Magyarország továbbra is az átalánydíjas végdíj-elszámolást alkalmazhatja, illetve jogosult lesz a Szolgáltatásminőség Fejlesztési Alap (QSF) nyújtotta előnyökre.

3.4. Területen kívüli kicserélő hivatalok (EToE)

Heves vita végén született határozat a területen kívüli kicserélő hivatalokról, amely szerint a rajtuk keresztül küldött küldemények kereskedelmi küldeményeknek minősülnek, s mint ilyenek, nem tárgyai az UPU által történő szabályozásnak. Ebből következő-

en a határozat szerint csak akkor hozható létre területen kívüli kicserélő hivatal, ha azt a fogadó ország postai szabályozása megengedi.

A Kongresszust megelőzően már sok tanulmány készült a területen kívüli kicserélők státuszát, illetve működését illetően. 1998 óta mind a POC, mind a CA folyamatosan foglalkozott ezzel a témával. (A területen kívüli kicserélő hivatalokat egyik ország postája a másik területén hozza létre abból a célból, hogy az utóbbi országból származó, külföldre irányuló küldeményforgalmat saját csatornájába terelje).

Eddig 113 területen kívüli kicserélő hivatal került regisztrálásra, amelyek 23 országban, 15 ország által üzemeltetettek. A hivatalok megítélésében a kongresszusi vita és a döntés előkészítése során az alábbi két álláspont kristályosodott ki:

1. A területen kívüli kicserélők működését UPU szabályozás által kellene engedélyezni. Az UPU tagországok jelenlegi piaci fejlettsége esetén, különös tekintettel a postai liberalizáció mértékére, a területen kívüli kicserélőkből származó küldeményeket ugyanúgy kellene kezelni, mint azokat, amelyek az UPU tagországok postaigazgatásaitól származnak. Ez a felfogás az Egyezményben külön cikkelyben szabályozta volna a területen kívüli kicserélő hivatalok működését.
2. A másik álláspont értelmében a területen kívüli kicserélők szigorúan kereskedelmi tevékenységet végeznek, amelyet mind a rendeltetési, mind a származási ország nemzeti törvényhozása által kellene szabályozni. Eszerint a területen kívüli kicserélő hivatalok küldeményeit úgy kell tekinteni, mint a többi magán cégtől származó szállítmányt. Így a területen kívüli kicserélő hivataloknak nincs sem egyetemes szolgáltatási kötelezettségük, sem az Egyetemes Posta Egyesület szabályai által rájuk rótt felelősségük, vagyis független kereskedelmi egységként kezelendők. Ez az álláspont nem tartja szükségesnek a területen kívüli kicserélők működésének UPU által történő szabályozását.

Azáltal, hogy a Bukaresti Kongresszus az utóbbi álláspont mellett tette le a voksát, minden országnak – így Magyarországnak is – magának kell eldöntenie, hogy milyen szabályozási keretben engedélyezi területén az ETOE-k működését, egyben pedig lehetővé vált, hogy a fogadó ország postája maga határozzon arról, hogy a területen kívüli kicserélő hivatalokból származó küldeményeket kereskedelmi küldeménynek tekinti, vagy az Egyetemes Postaegyezményben leírt szabályokat alkalmazza az esetében.

3.5. Egyéb fontos döntések

A kongresszus három hetes munkája során a küldöttek mintegy 500 javaslatot vitattak meg. Jelentős részében – többségében a stratégiai kérdéseket érintően – már a Kongresszus döntést hozott, az operatív ügyekben beterjesztett javaslatokat (így az Egyezmény Szabályzataira vonatkozókat is) az újonnan megválasztott Postaforgalmi Tanács fogja tárgyalni a 2005. januári ülészak idején.

A Bukaresti Kongresszus kiemelt helyen kezelte a nemzetközi szolgáltatásminőség kérdését. Ennek érdekében – először az Egyesület történetében – átfutási idő minimumot határoztak meg a tagországok a határt átlépő levélforgalomra. Mindennek értelmében az UPU tagországi vállalták, hogy a feladástól számított 5. munkanapon belül a küldemények legalább 50%-át kézbesítik, mely érték 2008-ra fokozatosan 65%-ra nőne.

A kongresszus Pénzforgalmi Bizottságában határozatok születtek a postai pénzforgalmi szolgáltatások modernizálása és népszerűsítése érdekében, amelyek célja, hogy elősegítsék a modern technológia használatát a postai pénzforgalmi szolgáltatásokban

(pl. kiterjedt on-line számítógépes hálózat a postai felvevőablakokban, azokon postai számlavezetésen alapuló postai pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása, az átutalások elektronikus útra való terelése). A kongresszuson egyben elfogadásra került az UPU Pénzforgalmi Megállapodásának módosított szövege, amely megteremti a feltételeit a nemzetközi pénzforgalom fentiek szerinti továbbfejlődésének.

Az elmúlt időszak politikai fejleményeit is szem előtt tartva a Kongresszuson jóváhagytak több határozatot a postai biztonság, a terror elleni küzdelem és a pénzzállítás területét illetően. Ennek megfelelően a Postabiztonsági Akciócsoport stratégiája az alábbi kiemelt területekre koncentrál a következő kongresszusig terjedő időszakban: veszélyes áruk kezelése, a légiszállítás biztonsága, a fejlődő országokban a postabiztonság előmozdítása, a biztonsággal összefüggő információáramlás felgyorsítása, a postai bevételek védelme, a pénzmosás megelőzése.

Az Egyetemes Postaegyezmény módosításai közül kiemelendő egyebek között az elektronikus postai bélyegzőre (EPM) vonatkozó módosítás, amely formálisan elismeri az EPM-et, mint új opcionális postai szolgáltatást. Ezen módosítással, és ehhez kapcsolódóan az EPM-re vonatkozó szabvány kidolgozásával az UPU célja, hogy lehetőséget biztosítson egy olyan szolgáltatás széleskörű elterjedésének, amelyet jelenleg már több fejlett országban is alkalmaznak.

4. A magyar küldöttség eredményei a kongresszuson

A magyar postaigazgatás és ezen belül a Magyar Posta Rt. az eredeti terveknek megfelelően aktívan kivette részét a kongresszus munkájából.

A Pekingi Kongresszust követő időszakban az UPU Igazgatási Tanács Pénzügyi és Költségvetési Bizottságának elnöki pozícióját Magyarország töltötte be. Ennek elismerésképpen felkérés érkezett arra, hogy a kongresszusi Pénzügyi Bizottság elnöki tisztességét is Magyarország lássa el. A magyar postaigazgatás képviselőjében Szivi László, a Magyar Posta Rt. üzleti vezérigazgató-helyettese vállalta magára ezt a feladatot, hasonlóan korábbi – a CA-ban betöltött – pozíciójához, a bizottság titkári teendőit pedig dr. Szekeny Botond nemzetközi üzletágvezető látta el. Szivi László vezetésével a Pénzügyi Bizottság jóváhagyta az UPU elmúlt öt éves gazdálkodásának eredményeit, illetve irányelveket fogalmazott meg a 2008-ig terjedő időszakra.

Sikernek tekinthető, hogy Magyarországot beválasztották az UPU mindkét döntéshozó testületébe, az Igazgatási Tanácsba és a Postaforgalmi Tanácsba a következő kongresszusig terjedő időszakra. A CA-ban mindezzel megújult a mandátumunk, míg a POC-ban öt év kihagyás után biztosítható ezáltal a jelenlétünk újra. Mindez azt jelenti, hogy lehetőségünk lesz a továbbiakban is arra, hogy tevékenyen részt vegyünk az UPU stratégiai munkájában. Itt említendő meg: Magyarországot felkérték, hogy az újjáalakult Igazgatási Tanácsban lássa el a Pénzügyi Bizottság alelnöki funkcióját.

A kongresszus az arányos földrajzi képviselő alapján választja meg mindkét 40 tagú testületét. Hazánk a 2. számú, Kelet-Európa és Észak-Ázsia földrajzi csoportba tartozik, amelyben öt ország nyerte el a CA-tagságot: Azerbajdzsán, Kazahsztán, Lengyelország, Magyarország és Örményország. A szintén e csoportba tartozó Románia, mint a kongresszus rendezője, automatikusan az elnöki tisztet tölti be a következő kongresszusig. A CA alelnökei: Algéria, Olaszország, Pakisztán, Trinidad és Tobago.

A POC-ban a helyek 60%-a (25 hely) van fenntartva az egyes földrajzi körzeteknek (a fennmaradó 15 hely betöltésénél nem számít a földrajzi hovatartozás). A 2. sz. földrajzi csoportból Oroszország, Románia, Ukrajna, és Magyarország lett tagja a területnek (Bulgária és Lengyelország kiesett). A POC elnöki tisztét James P. Wade, a USPS vezérigazgató-helyettese majd tölti be, Kenya pedig a POC alelnöki teendőit végzi a következő négy évben.

Az UPU Szolgáltatásminőség Fejlesztési Alap (QSF) 2004. szeptember 24-28. között Bukarestben megtartott kuratóriumi ülésen a Magyar Posta Rt. által előterjesztett projektjavaslatok közül kettőt is jóváhagytak: egyfelől a „Csatlakozás a UNEX 2005 szolgáltatásminőség-mérési rendszerhez” projektet (regionális projekt 9 tagország postájának részvételével – köztük az MP Rt. is), másfelől a UNEX 2005 regionális projektet kiegészítő pályázatot a diagnosztikai eszközökre, a REIMS II. megállapodáshoz való esetleges csatlakozás megfelelő technikai előkészítése érdekében.

Végezetül megemlítendő, hogy a megtárgyalt javaslatok között hat, a magyar postaigazgatás által előkészített előterjesztés is a kongresszus napirendjén szerepelt. Tekintettel arra, hogy az említett javaslatok operatív jellegű kérdésekre vonatkoznak, a végleges döntést ezen ügyekben a POC 2005. januári ülésén fogják a tagországok meghozni.

Összegzés

A bukaresti UPU kongresszus értékeléseként elmondható, hogy – az UPU reformjának főbb vonalait előzetesen felvázoló Magas Szintű Munkacsoport (High Level Working Group) munkájának eredményeit is figyelembe véve – a Kongresszus számos lényeges kérdésben hozott reformértékű döntéseket. Ezek közül kiemelendő mindenek előtt az Egyesület nyitottságát biztosítani hivatott, a postai piac ún. privát szereplőit tagjai közt tudó Konzultatív Bizottság létrehozása. Megemlítendő ebben a sorban továbbá a kongresszusi ciklusnak a korábbi ötről négy évre való csökkentése, a világviszonylatban érvényes szolgáltatásminőségi minimum elfogadása vagy akár a területen kívüli kicserélő hivatalok státuszának rendezése is. Új korszak kezdődik az Egyetemes Postaegyesület életében abból a szempontból is, hogy egy évtizednyi munka után leköszönt az UPU Nemzetközi Iroda vezérigazgatói posztjáról Thomas E. Leavey, helyére pedig Edouard Dayant választották a küldöttek.

Az értékelés során természetesen arról sem szabad megfeledkezni, hogy számos fajsúlyos kérdéskört megválaszolatlanul hagyott az Egyetemes Postakongresszus. A következő évek feladata lesz, hogy a tagországok felvázoljanak egy egységes elveken nyugvó, de az egyes tagországok kézbesítési költségeit és szolgáltatásminőségi színvonalát tükröző végdíj-elszámolási rendszert, valamint az is, hogy megtörténjen a CA és a POC feladatainak tényleges szétválasztása, a gyakorlatban is elkülönítve a szabályozói és az üzemeltetői funkciókat. Mindemellett tovább kell haladni a tagországoknak azon az úton is, amelynek során megtalálják az UPU hosszú távon is életképes küldetését a liberalizáció és a verseny irányába gyors léptekkel haladó postai világban. Itt emelendő ki: a magyar postaigazgatás (az IHM, az NHH és a Magyar Posta Rt.) képviselőinek – azáltal, hogy Magyarország elnyerte mind a CA, mind a POC tagságot – a következő évek során lehetősége lesz arra, hogy közvetlenül is közreműködjenek az Egyetemes Postaegyesület postai piac által megkívánt irányú továbbfejlesztésében.

A Magyar Posta Rt. és a Magyar Posta Biztosító értékesítési és értékesítés-támogatási módszertana – Best módszer

A Magyar Posta Biztosító – Németországban a Deutsche Post / Postbank és a PB Versicherung által sikeresen alkalmazott rendszer és a sajátos terméktulajdonságok alapján – a Magyar Postával közösen alakított ki egyedi értékesítési módszertant és alkalmazza azt a biztosítások eladására és az eladások postai hálózatban történő támogatására.

A biztosítások értékesítése – legtöbb termék értékesítésével szemben – specifikus, mivel **nem egy kézzelfogható, azonnali** termékről vagy szolgáltatásról, hanem egy **jövőbeni ígéretről** szól. Ennek következtében **csak speciális igényfelkeltő módszerek alkalmazásával értékesíthető.**

Az ügyfelekben nem, vagy csak minimális esetben fogalmazódik meg magától a biztosítás utáni igény, ugyanakkor más termékek esetében a forgalmat szinte teljes egészében az ügyfelekben már kialakult igény alakítja.

A többi termék esetében is igaz, hogy az igényfelkeltés alapú értékesítés forgalomnövekedést eredményez. Biztosítás esetében viszont csak ez a módszer alkalmazható a biztos forgalom megteremtésének érdekében.

A BEST módszer egy sajátos támogatási koncepció. A postahelyeken dolgozó, ügyfélkapcsolattal rendelkező munkatársak számára a „kézzel fogható” termékek értékesítése már régóta ismert és megszokott feladat. A biztosítási szolgáltatások ajánlása azonban – a terméktulajdonságokból fakadóan – ettől nagyban eltér. Tovább nehezíti a feladatot a termékismeret szükségessége és a szolgáltatás iránti ügyféligény mértéke (érdeklődés vagy elutasítás). A biztosítások értékesítésénél a munkatárs ezen kívül szembetalálja magát a lakosság biztosításokról alkotott általános véleményével is, amely szintén nehezíti az értékesítés folyamatát.

Ezért a termékek kialakításánál a Magyar Posta és a Magyar Posta Biztosító egyedi marketing rendszereket alakított ki; nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy a szolgáltatások az ügyfelek számára könnyen érthetőek és áttekinthetőek legyenek, **az értékesítést támogató marketing és eladási eszközök egyszerű, érthető leírásokat, feltételeket tartalmazzanak, amelyek ily módon illeszkednek a postai folyamatokhoz.**

Így e szolgáltatások, mint termékek megjelenése hasonlóvá vált a többi termékéhez, de egy lényeges különbség fennmaradt, a biztosítások értékesítése eltér a hagyományos, ügyfél által a postán megvásárolni kívánt szolgáltatástól; itt a **postai munkatársnak a passzív szerep helyett aktívvá kell válnia, igényt kell felkeltenie, a szolgáltatást ajánlania, értékesítenie.**

A biztosítás értékesítésének sikere csak az értékesítési és szakmai ismeretek rendszeres gyakorlati alkalmazásán, továbbá belső meggyőződés és külső meggyőzés által valósul meg, amely előzetes tanulást, sikerélményt és önmaguk által **megszerzett pozitív tapasztalatokat igényel.**

Ennek a feladatnak a megoldása a változásokat előidéző és megvalósító értékesítés támogatóktól lényegesen időigényesebb, összetettebb munkát, komplex rendszerek folyamatos és rendszeres alkalmazását teszi szükségessé.

A fenti célok elérése érdekében hozta létre a Magyar Posta a biztosítás értékesítés támogató rendszerét, amely az MPB támogatóival és a KPM munkatársakkal közösen a postán, **a termékértékesítésen túl az értékesítési szemlélet meghonosítását és sikeres értékesítés oktatását és gyakorlatát valósítja meg.**

A biztosítás-értékesítést támogató munkatársak feladata, hogy **személyes jó példával járjanak elől,** ezáltal a postahelyi kollégáknak bizonyítsák **szakmai és értékesítési kompetenciájukat.** Együtt élnek a kollégáikkal, és nap, mint nap bizonyítják, hogy képesek az eladás minden lépésére **oktatni** kollégáikat, azt a **gyakorlatban is bemutatni, gyakoroltatni** mindaddig, amíg a postahelyen dolgozó kolléga maga is sikeresen tudja alkalmazni saját hasznára az elsajátítottakat.

Ezért az oktatás folyamatában a fentiek megvalósítására az **elméleti, bevezető** tanulási **szakaszt** postai környezetben azonnali **sikerig tartó gyakorlati alkalmazás** követi, hogy az ismeretek, tapasztalatok rögzüljenek és sikeres saját eladási tapasztalatokkal párosuljanak. Ezeknek a sikereknek az eléréséhez az oktatásokon **szituációs gyakorlatok** segítségével begyakorolják a résztvevők az ügyfélmegszólító mondatokat, mélyítik termékismereti tudásszintjüket, felkészülnek az ügyfelek kifogásainak kezelésére. Valószínűleg ezért születik a postahelyi gyakorlaton rendszerint biztosításkötés, ami aztán erősíti a dolgozók meggyőződését a biztosítási termékek iránt.

A **módszer lényege,** hogy a postások ne elméleti síkon tanulják meg az ügyfélmegszólítást, valamint a biztosítási szolgáltatások értékesítését, hanem testközelben, rögtön **gyakorlatban legyenek részesei a folyamatnak.**

Az elért sikerek megőrzése, az értékesítés támogatóktól hosszantartó jelenlétet, tervezett, rendszeres ismétlést igényel. Ezért az értékesítési hatékonyság megteremtése és fenntartása érdekében az előzőekben leírtak alapján az értékesítést támogatók szükséges jelenléte a támogatott postahelyen **2–3 nap.** A visszatérő (refresh) támogatás tartama: **1–2 nap.**

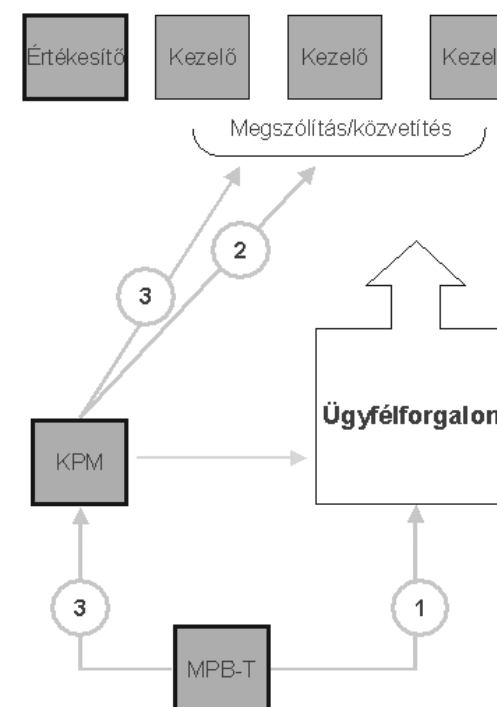
2004. március 1-jétől a BEST módszer folyamatosan kiterjesztésre került valamennyi termék értékesítésének támogatására az ország valamennyi III-VI. osztályú postahelyén.

A rendszer sikereként kimutatható, hogy azok a munkatársak, akik egy-egy ilyen oktatási nap alkalmával sikeresen kötnek biztosítást, azok a továbbiakban **aktívabban végzik értékesítő munkáikat nem csak a biztosítás, hanem más termékek értékesítésében is.** A biztosító támogató munkatársainak valamint a Kiemelt postamenedzser-ek aktív részvétele a postahelyeken további értékesítési eredményeket generál. Egy-egy postai nyílt nap alkalmával az aktív ügyfélmegszólítások jellemzően 4–5 kötést eredményeznek.

A BEST módszer folyamata:

Bemutatás
Együttműködés
Siker
Támogatás

A továbbiakban egy gyakorlati példán bemutatjuk a BEST módszer alkalmazását a **PostaAutóŐr, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás** esetében:

1. Best módszer folyamata

Rendszer résztvevői:

KPM: Kiemelt postamenedzser
MPB-T: Magyar Posta Biztosító támogató
Kezelő: Ügyfélmegszólítást végző munkatárs, aki az ügyfél érdeklődése esetén átíranyít a biztosítás kötésével foglalkozó kollégához.
Értékesítő: Biztosításkötéssel foglalkozó munkatárs a postahelyen.

1. Bemutatás

Az MPB-T és a KPM a postahelyen előzetesen gyakorlatban ismerteti a postai kollégáknak az értékesítés minden elemét. Ezután az KPM bemutatja a postai munkatársnak az ügyfélmegszólítás technikáját: „Tudja Ön, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiz-

tosítását a Postán is megkötheti?” Majd felhívja az ügyfél figyelmét a PostaAutóŐr termék előnyeire, kiszámolja a tarifát és – az ügyfél igényei szerint – megköti a biztosítást.

2. Együtműködés

Az MPB-T és a KPM értékesítésre oktatja, és segíti a postai munkatársat. Az MPB támogató a Bemutatást követően megtanítja az értékesítő munkatársnak az átírányítás és értékesítés menetét. Ezután gyakorlatban is alkalmazják és kipróbálják a megszólító mondatot, amelyet az KPM munkatárs figyelemmel kísér, majd további tanácsokkal segíti az értékesítő munkáját.

3. Siker

Az értékesítő munkatárs eléri első sikereit a bemutatott munkamódszer segítségével. Az MBP-T és a KPM megtanítja a dolgozóknak az értékesítés és az átírányítás technikáját, ösztönzi a kezelőket, hogy közös értékesítéssel sikerélményt szerezzenek. Az ügyfél érdeklődésének felkeltését követően egy – a biztosítási terméket jól ismerő – kolléga megköti a PostaAutóŐr szerződést.

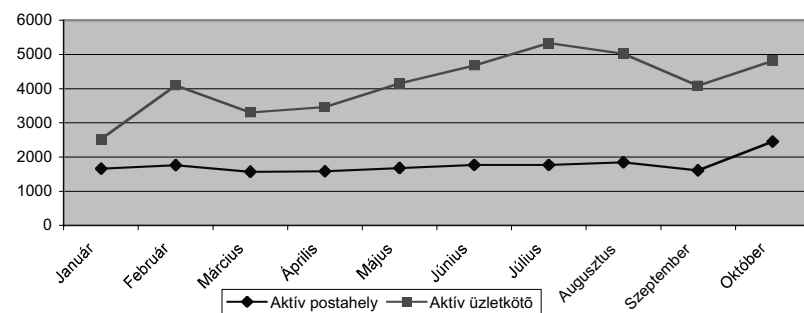
4. Támogatás

A KPM munkája során folyamatosan kapcsolatot tart a postahellyel: segíti az értékesítést mind több munkatárs bevonásával az értékesítési munkába; felfrissíti a meglévő értékesítési ismereteket, gyakorlatot; a legújabb eladási módszereket tanítja meg.

Az eredményes működés feltétele, hogy a postahely vezetője aktívan támogassa az értékesítést és a BEST módszer alkalmazását is.

Összefoglalva, a KPM és az MPB támogató oktatja és gyakorlatban személyesen mutatja be a postahelyen belül, (mint például ügyféltér, ablak, főpénztár) az értékesítés különböző elemeit a munkatársaknak (ügyfélkapcsolati munkatársak, kézbesítők, stb.). Az oktatás elméleti és azonnali gyakorlati részből áll. A sikeres közös gyakorlásnak és az értékesítési szemlélet meghonosításának eredményeként tartós értékesítési hatékonyság növekedése mutatható ki nem csak a biztosítás, hanem a többi postai értékesítés területén is.

Az alábbi ábra is jól mutatja, hogy a BEST módszer 2004 márciusában történt bevezetése óta az aktív üzletkötők száma egy körülbelül azonos aktív postahelyi szint mellett növekszik. A Magyar Posta és a Magyar Posta Biztosító által bevezetett módszer sikeresnek mondható és további eredményeket várunk, mind a módszert alkalmazó postahelyek, mind a módszert még nem alkalmazó postahelyek esetében.

2. Aktív postahelyek és aktív üzletkötők számának alakulása 2004-ben

Emlékezés a szabadságharc utolsó postafőigazgatójára

Augusztus 4-én a Postások Szakmai Egyesülete szegedi csoportjának meghívására 30–40 mai postás dolgozó állta körül megilletődötten az újszentiváni temetőben Nátly József, egykori magyar posta-főigazgató sírját. A megemlékezés aktualitását két évforduló adta: az egyik, hogy Nátly József 155 évvel ezelőtt, éppen ezekben a napokban fejezte be országos posta-főigazgatói pályafutását, a másik hogy 133 éve hunyt el.

A koszorúzási ünnepség Pópity János szegedi feldolgozóüzem-vezető szavalatával vette kezdetét. Petőfi Sándor Respublika című versét mondta el, amely illett a helyhez, az évfordulóhoz. Ezután Tóth László, a PSzE szegedi területi csoportjának elnöke emlékezett Nátly Józsefre. Felidézte Nátly személyiségét és azt a történelmi kort, amelyben fontos szerepet vállalt. A megemlékezés zárásaként Kotroczó Dezső, Békéscsaba 1 posta vezető-helyettese és Dicső Mária, a Kelet-magyarországi területi igazgatóság szegedi csoportjának vezetője helyezte el a Postások Szakmai Egyesülete képviselőjében a kegyelet koszorúját Nátly József sírján. Ezt követően a község polgármestere fogadta a postások csoportját. A koszorúzáson, és ezen a kötetlen baráti beszélgetésen a helyi lokálpatrióták mellett részt vett Dr. Péter László ny. egyetemi tanár is, akinek jelentős szerepe van Nátly József emlékének fennmaradásában. „Mindörökké Szeged” című könyvében Nátly Józsefet az első szegedi tájszótár szerzőjeként méltatja. Az ő kezdeményezésére került évekkel ezelőtt az újszentiváni polgármesteri hivatal homlokzatára emléktábla, amely Nátly Józsefre emlékezteti az utókort.

De ki is volt Nátly József, akiről a postatörténeti könyvek se nagyon tesznek említést, s aki méltatlanul szorult a feledés félhomályába?

1801. április 30-án a Torontál megyei Ócsanád német családban született. Családja jelentős szerepet töltött be a XVII. századtól, ősei 1636. február 12-én nemesi rangot kaptak II. Ferdinándtól. Édesapja, Josef D' Nadl 1798. október 28-án az első újszentiváni német telepes, Nikolaus Biringler lányát, Margitot vette feleségül. E két

család – a később idekerülő Schmerekkel együtt – látta el a postaszolgálatot Szeged-Temesvár között a XIX. század első felében.

Náty József a Szegedi Piarista Gimnáziumban végezte tanulmányait. Már fiatalon az irodalom vonzásába került, verseket, nyelvészeti témájú tanulmányokat írt, foglalkozott kora közéleti és politikai irányzataival. A szülők postai elkötelezettsége révén viszont szinte természetes volt, hogy a postánál vállalt munkát. Mindössze 16 éves volt, amikor postai pályafutása elkezdődött. Életében párhuzamosan volt jelen a posta és az irodalom, a magyar nyelv művelése. 1825-ben huszonnégy évesen, mint „Tsászári Kir. Posta Ügyellő” nyelvészeti tanulmányt adott ki Szegeden, melybe ezt az ajánlást írta: „KEDVES HAZÁMNAK fiúi tisztelettel”. A tanulmányban így írt a magyar nyelvről: „A nyelv olyan kints, mellyben, minden magát betsúltni tudó Nemzet büszkélkedik, melly által híré, nevét, érdemét fenntartja, és magát más nemzetektől megkülönbözteti. A nyelv azon alapkő, mellyen a Nemzetnek épsége, virágzása és ditsősége nyugszik...”.

A postánál már akkor is elvárás volt a mobilitás. Náty József Szegeden áll munkába, majd Budán, Varasdon, később Sopronban postatisztként tevékenykedett. Sopronban vármegyei táblabíróvá is megválasztották. Az 1840-es évek közepén került a Temesvári Postakerülethez, ahol – ugyanúgy mint a Varasdi főigazgatóságon – ellenőri beosztásban dolgozott.

Az 1848-as események jelentős változásokat hoztak a hazai postaszolgálatban. A pozsonyi országgyűlés által hozott, 1848. április 11-én a szentesített törvények alapján a postaszolgálat irányítása is a felelős magyar kormányhoz került. Ekkor a Klauzál Gábor által vezetett Földművelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi Minisztérium rögtön nekilátott a posta magyarosításának. A függetlenné vált magyar posta hivatalos nyelve természetesen a magyar lett. Klauzál május 26-án rendeletet adott ki a magyar nyelvű bélyegzők és a magyar címerrel ellátott pecsétnyomók használatára. A kormány is nagy fontosságot tulajdonított annak, hogy a posta magyar nemzeti jellege minél jobban kidomborodjék. Sajnos ezek a törekvések döntően külsőségekben nyilvánultak meg. A szabadságharc első szakaszában a kormány mérsékelte a levéltarifát. A korábbi két távolsági fokozat helyett hármat állapítottak meg, és a díjtételeket az alsó fokozatban leszállították. A június 11-én kiadott III. t.c.-ben a miniszter elrendelte, hogy minden postatisztviselő a postaigazgatóságnál, minden postamester és kiadó pedig a megye alispánjánál tegyen esküt az alkotmányra. Ekkor a régi okmányokat bevonták, és helyettük újakat adtak ki. 1848. július 3-án Than Mór elképzelése alapján elkészült az első magyar bélyegkép terve. Sajnos azt az idő rövidsége, a hadihelyzet kedvezőtlen alakulása miatt nem tudták kiadni, pedig forgalomba hozatalával a világon ötödikként nálunk jelenhetett volna meg bélyeg, megelőzve Ausztriát is, ahol 1850-ben adták ki az első postabélyeget. A nyelvtörténetben járatos szakemberek szerint több magyar postai szakszó is 1848-ból származik. Többben pl. Kossuth Lajosnak tulajdonítják a tértivevény szó bevezetését. 1848 közepén megszűnt a Buda-Bécs gyorskocsi-járat, ezért ideiglenesen Buda-Pozsony között málhaposta-járatot rendszeresítettek. Ennek Pozsony előtti utolsó állomása Köpcsény volt, ahol a Budáról Bécsbe küldött leveleket, csomagokat gyorsfutár vette át, és vitte Pozsonyba, ahonnan azután vonaton szállították tovább Bécsbe.

A harcok eredménye szerint a magyar kormány hatásköre változó volt, amelyet a posták fölött gyakorolt. E nehéz helyzetben kellett a postáknak helytállni, és szolgáltatásukat megfelelő szinten tartani. Voltak postamesterek, akik nem tudtak magyarul,

vagy a kialakult bizonytalan helyzetben nem vállalták a postai munkát. Náty József nem tartozott közéjük. Ő 1848-ban otthagyta császári állását, és a magyar kormány szolgálatába lépett. A temesvári és eszéki postakerületek igazgatásával bízták meg. Ebből az időből sajnos csak néhány dokumentum áll rendelkezésünkre, jó lenne, ha kutatóink levéltárakból további részleteket tárnának fel. A ma ismert iratokból is megállapítható azonban, hogy a háborús viszonyok ellenére a hazai postai szolgálatellátás kellő figyelmet kapott. Több okirat Náty József aláírásával maradt meg az utókorak. Június 10-én például Temesvárról küldött levélben tájékoztatta Kossuth Lajos pénzügyminisztert, hogy a kormány hivatalos lapjának, a „Közlöny”-nek a kezelésére és terjesztésére a posták felé intézkedett.

Minden postásnak különleges feladata volt a postában megrendült bizalom helyreállítása. Az előző években ugyanis nagyon sok kifogás merült fel a posta munkájával kapcsolatban: az előfizetett lapok késve, ronggyá olvasva, vagy egyáltalán nem érkeztek meg a címzettekhez. Gyakori volt a levéltitok megsértése is, az osztrák titkosszolgálat cenzúrázta a leveleket. Még Deák Ferenc is panaszkodott, hogy volt olyan levele, melyet csak hónapok múlva és felbontva kapott meg. Voltak vármegyéik, amelyek éppen ezért inkább saját futárszolgálatot működtettek. A hibák megszüntetését a miniszter rendeletben írta elő. Megszigorította a levéltitok védelmét. Ekkor került beépítésre a postai eskü szövegébe a levéltitok tiszteletben tartása. Közben megjelent hazánk első hírlapszabályzata. Az 1848-as hírlapelőfizetők adataiból látszik, hogy hírlapterjesztés milyen jelentős súlyú volt a postaforgalomban. Főleg Kossuth lapja, a Pesti Hírlap, a Március Tizenötödike és a Nemzeti Újság iránt volt vidéken is megfelelő kereslet.

A hadi helyzet következtében Náty József 1848. november 15-étől Szegedről irányította a temesvári postakerületet. November végén rendeletben hívta föl a temesvári kerülethez tartozó postahivatalok figyelmét, hogy jelentéseiket, beadványait, elszámolásait egyedül csak neki küldjék meg. Ezzel a bizonytalanságban lévő posták munkáját jelentősen megkönnyítette. December 10-én levélben tájékoztatta az országos Honvédelmi Bizottmányt a hazai postamesteri hivatalok és levélszedőségek feladatairól és jövedelmeiről.

A szabadságharc alakulása miatt 1949 elején a kormány elhagyni kényszerült a fővárost, és Debrecenbe költözött. Budapestről a kormánnyal vezető beosztású postai főtisztok is érkeztek. A postaügyeket ettől kezdve Madarász László, az akkori idők félelmes hírű rendőrigazgatója irányította. Madarász László január 12-én 6 pontos rendeletben tájékoztatta a postákat az időszerű tennivalókról, a legnagyobb felelősségről és a hazaárulás büntetének kilátásba helyezéséről. Ugyanezen a napon jelent meg az a kormányintézkedés, amely a debreceni főposta-igazgatóság létesítését tudatja. Debrecenben falragaszok jelentek meg, amelyben felhívták a postások figyelmét, hogy 15 napon belül szolgálatra jelentkezzenek, és eddigi késésüket igazolják.

A cári sereg beavatkozása a szabadságharcba a kormányt távozásra készítette Debrecenből. Július 11-én Kossuth Lajos és a kormány Szegedre érkezett. Ekkor, a temesvári postaigazgatóként itt dolgozó és a szabadságharcot támogató Náty József kapott megbízást a postaszolgálat országos irányítására. Az akkor már 32 éves postai múlttal, megfelelő vezetési gyakorlattal rendelkező Náty nem volt könnyű helyzetben. A postai szolgálat ellátása nagy gondot jelentett a hadszínterek közelében. Nem volt távíró, távbeszélő, vasút is csak a főváros és Vác között járt. A postai küldemények továbbításának

egyetlen módja a lovas postakocsi és olykor a lovas futár volt. 1847. december 26-án Bécs és Pozsony között osztrák alkalmazottakkal nyílt meg Magyarország első távíró álmomása, amelyben Bain féle delectus távjelző készüléket használtak. 1848. június 12-én Bécs visszahívta az osztrák alkalmazottakat, és Magyarország távközlési technika nélkül maradt. 1849 közepén, tekintettel a háborús viszonyokra, a postának a fő célja és feladata a tábori posták épségben tartása volt, annak érdekében, hogy e tábori posták útján az ország különböző tájainak a kormány székhelyével biztosított legyen a kapcsolata.

A háborús helyzet kedvezőtlen alakulása miatt 1849. augusztus 1-jén a kormány, a képviselőház és a hadsereg elhagyta Szegedet, Aradra indultak tovább. Szegedre bevonultak az osztrákok, és augusztus 5-én, 155 évvel ezelőtt, Újszegeden és Újszőregen túlrejükkel megtörték a honvédsereg, az olasz és a lengyel légió ellenállását. A magyar csapatokat Dembinszky tábornok vezette, az osztrák császári főszereg parancsnoka pedig Haynau volt. A szőregi csata után Szeged és környéke számára véget ért a szabadságharc. Jó egy héttel később, augusztus 13-án Világosnál Görgey Artúr fővezér az oroszok előtt letette a fegyvert, és ezzel a kedvezően indult, reményeket keltő magyar nemzeti függetlenségi törekvések meghiúsultak.

Náty József a szabadságharc után az ország elhagyására és törökországi emigrációra kényszerült. Hazatérte után a postánál már nem állhatott munkába, ezért más munka után kellett néznie. 1858 és 1868 között Újszentiván község jegyzője lett. Látásának fokozatos elvesztése miatt munkáját kénytelen volt abbahagyni. 1871. augusztus 5-én bekövetkezett haláláig állami kegydíjat kapott. Négy gyermeke született. Első házasságából született fia, Ede még apjának életében elhunyt. Második házasságából két fiú és egy leány származott. Leánya mindössze 4 évet élt, az apja foglalkozását követő József Gyula posta-felügyelő 75 éves korában, a gazdálkodó Géza Ferenc pedig 79 éves korában hunyt el. Náty József leszármazottai a második világháború után a szentiváni németek kitelepítésével részben Németországba kerültek, részben ismeretlen helyre költöztek.

Ma az újszentiváni polgármesteri hivatal homlokzatán márványtábla örökíti meg Náty József emlékét. Ezt olvashatjuk rajta:

„ÚJSZENTIVÁN JEGYZŐJE VOLT 1858-1868 KÖZT

NÁTY JÓZSEF (1801–1871)

A SZABADSÁGHARC IDEJÉN ORSZÁGOS FŐ-POSTAIGAZGATÓ,

AZ ELSŐ SZEGEDI TÁJSZÓTÁR ÖSSZEÁLLÍTÓJA.

NÉMETNEK SZÜLETETT, ÉS A MAGYAR NYELV SZERELMESE LETT.”

Mi, mai postások, büszkék lehetünk rá, és minden elődünkre, aki a magyar nemzeti postaszolgálat megteremtéséért, felvirágoztatásáért áldozta élete rövidebb-hosszabb szakaszát. Elmondhatjuk, hogy ma is őrizzük azoknak az emlékét, akik magas szintű vezetőként évtizedekig irányították a magyar postát. De jó lenne beemlíteni a postás köztudatba azokat is, akik a döntő történelmi pillanatban, amikor a magyar szabadság ügyéről volt szó, ha rövid időre is, ha saját egzisztenciájukat kockáztatva is, de vezető szerepet vállaltak a magyar nemzeti posta működtetésében! Írásommal ahhoz szeretnék hozzájárulni, hogy Náty József, a német kisnemesi család fiából lett 1848–49-es magyar posta-főigazgató elnyerje méltó helyét a mai postai köztudatban, történelmi emlékezetben!

A logisztikai hálózat átalakítása

A 2004-es esztendő mérföldkö a Magyar Posta logisztikai rendszerének történetében. Olyan események kötődnek hozzá, mint az Országos Logisztikai Központ (OLK) megvalósítása, a posta feldolgozó üzemek (PFÜ-k) szervezeti elkülönítése és a közúti gerinchálózati szállításra alapozott logisztikai hálózat létrehozása, az egységrakományos küldeménytovábbítás folyamatos kiterjesztése, a teljes körű csomag házhozkezesítés megvalósítása, a mobil postajáratok rendszerének kiterjesztése, illetve a készpénzlogisztikában és a hírlaplogisztikában bekövetkezett változások.

Megvalósult az OLK, az a korszerű, központi küldeményfeldolgozó egység, melyet a Posta már évtizedek óta tervezett, és amely alapját képezheti a dinamikus változó üzleti környezet, a rohamos technikai fejlődés kihívásaira adandó postai válasznak.

Az új hálózat kialakításának céljai

A kialakítás legfontosabb céljaihoz a következők sorolhatók:

- a küldeményfeldolgozás- és továbbítás korszerűsítésével a piaci versenyképesség megteremtése,
- a szolgáltatásminőséggel kapcsolatos elvárások megbízható teljesítése,
- a költséghatékony működés kialakítása.

Az új hálózatnak rugalmasan kell alkalmazkodni a változó ügyféligényekhez. A jól irányítható logisztikai rendszer reakcióképességének a jelenleginél sokkal gyorsabbnak kell lennie. A terhelés és a kapacitások összehangolásához szükséges a központi monitoring-vezénylés, a megfelelő informatikai támogatás, valamint a csúcsterhelések lebonyolításához esetenként alvállalkozók igénybevétele. Fontos kérdés az ügyfelek aktív bevonása az egész ellátási lánc optimalizálásába.

A hálózatnak a differenciált minőségi elvárások alapján képesnek kell lennie a garantált, az elsőbbségi és a nem elsőbbségi továbbításhoz kapcsolódó szolgáltatások megbízható nyújtására. Kiemelt mutató a differenciált átfutási idő elvárások teljesítése.

Mindezt hatékonyan, magasabb termelékenységgel kell végezni, ezzel biztosítva, hogy a magasabb minőségi elvárásoknak a hálózat képes legyen elfogadható költség-szinten megfelelni.

Alapvető feladatok az új hálózat kialakításához

Megfogalmazásra került, hogy a szűkebb értelemben vett logisztikai hálózat alapelemeit a feldolgozópontok (OLK és PFÜ-k), valamint az átrakópontok képezik. A hálózat szállítási kapcsolatai közúton gerinchálózati járatok és területi gyűjtő-terítő járatok (postaelátó járatok) útján valósulnak meg. A küldemények továbbítási rendszere az egységképzők alkalmazására épül.

Mindezek a hálózat kialakításának feltételrendszerét is definiálják, melyhez jelentős beruházási tételek kapcsolódnak:

- az OLK megépítése (annak technológiájával együtt),
- épületátalakítások a PFÜ-knél,
- eszközök (gépjárművek, targoncák, emelőasztalok, konténerek, egységládák, ládatartó állványok, belső anyagmozgató eszközök) beszerzése az egységgrakománnyos továbbítási rendszer fejlesztéséhez.

Az Országos Logisztikai Központ megvalósítása

A 20 ezer m²-es budaörsi létesítmény megvalósítására a Magyar Posta Rt. 2002. júniusában szerződést kötött a Siemens Rt-vel. A munkák irányítására projekt szervezetet hozott létre (OLK projekt), a későbbiekben pedig a hálózat további átalakításának tervezésére munkacsoportot alakított ki (OLH munkacsoport).

A 2004. februárjában átadott OLK magas szintű gépesítetttségével elsősorban a levél- és csomaglogisztikai feladatok ellátásához nyújt segítséget. A kislakú levelek (beleértve a C5 formátumot is) automatizált feldolgozását 4 IRV (integrált olvasó és videokódoló rendszer, 56 kódoló munkahellyel) és 4 FSM (végső szétosztó gép) végzi. A korábbi gépi feldolgozáshoz képest jelentős változás a Budapestre címzett kislakú levelek kézbesítő járásra történő feldolgozása. Ezt a funkciót a gép az irányítószámok módosítása nélkül, az utca-házszám leolvasásával képes biztosítani. A nagyalakú levelek feldolgozását egy FSS (nagyalakú levél szétosztó rendszer) végzi. A csomagok gépi feldolgozását egy 108 csúszdás keresztvevő feldolgozó gép végzi. A berendezések működésének irányítását fejlett informatikai rendszerek biztosítják. A beépített gépi kapacitás naponta mintegy 3 millió kislakú levél, 400 ezer nagyalakú levél és 60 ezer csomag feldolgozását teszi lehetővé. A központban természetesen helyet kaptak a manuális levél- és csomag feldolgozó munkahelyek is. Külön blokkban valósul meg a tételes küldemények feldolgozása. Az OLK funkcióihoz hozzátartozik a tömeges levél- és csomagfelvétel, valamint az un. üzemi kézbesítés is.

Az OLK-ban a hagyományos zsákos technológiát nagyrészt felváltotta a korszerű egységképzők (kis- és nagyalakú egységládák, levél- és csomagkonténerek) alkalmazására épülő technológia.

Az OLK projekt feladata az Országos Logisztikai Központ ISO 9001:2000 szerinti minőségirányítási rendszerének kialakítása is, amely az OLK technológiai rendszerének létrehozásával párhuzamosan valósult meg. A minőségirányítási rendszer tanúsítása 2005. I. negyedévében várható.

Az OLK beüzemelését a projekt több ütemben tervezte az alábbiak szerint:

- a tömeges küldeményfeldolgozás OLK-ba helyezése,
- a 3-9 gócterületről a 3-9 gócterületre szóló anyag kivételével teljes körű feldolgozás az OLK-ban,
- a mozgóposták megszüntetésével teljes körű feldolgozás az OLK-ban.

A sikeres első ütem után, a 2004. március 1-én bevezetett második ütem sajnos komoly problémákkal jelentkezett, és nagymennyiségű feldolgozatlan küldemény kezelésére kellett intézkedéseket hozni. Módosítani kellett az eredeti OLK ütemtervet is, melynek fő feladatává az OLK fokozatos mennyiségi és feldolgozás-mélységi visszatérhelése lett. Az intézkedések eredményeként a feldolgozási-továbbítási rendszer fokozatosan konszolidálódott, és 2004. júniusában sor kerülhetett az eredeti harmadik ütem megvalósítására is (a mozgóposták anyagának átterhelése az OLK-ba).

A mozgóposták megszüntetése

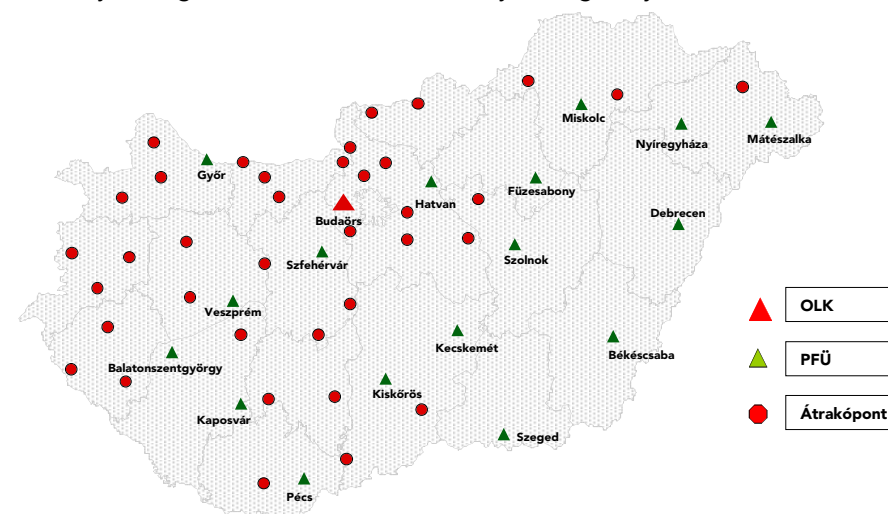
Az OLK beüzemelési tervéhez kapcsolódóan 2004. júniusában két lépcsőben sor került a postavonatok közlekedésének leállítására, valamint az útközi feldolgozásból kieső feladatok áthelyezésére az OLK-ba. A postavonatok közlekedésének leállításával Magyarországon megszűnt egy 136 éves intézmény, a mozgóposta és a gerinchálózati postaszállítás teljes egészében közúton valósul meg.

A posta feldolgozó üzemek létrehozása, a 18 feldolgozóponthoz hálózat kialakítása

Az üzletági szervezetek kialakításához kapcsolódóan 2004. elején megtörtént a posták és a posta feldolgozó üzemek szétválasztása (a technológiai és a tevékenységi körök üzletágak közötti megosztása, a rendelkezésre álló ingatlan, eszközök és nem utolsó sorban a létszám megosztása). Ugyanez a megosztás megtörtént az akkor feldolgozást végző, a migrációt követően pedig átrakó pontként működő posták esetében. Az év második felében sor került bizonyos korrekciókra, remigrációra is. Ezek átadás-átvételi folyamatok 17 PFÜ-t és 49 átrakópontot érintettek.

A 17 PFÜ esetében fontos feladat volt az épületek átalakítása, alkalmassá tétele az egységes feldolgozási rend megvalósításához, valamint alkalmassá tétele egységgrakományok kezelésére (helyiségek, ajtók átalakítása, emelőasztalok telepítése).

A munkák eredményeként létrejött a 18 feldolgozóponthoz (OLK + 17 PFÜ) álló hálózat, melynek alapelemeit képezik a feldolgozási tevékenységet nem végző átrakópontok (ezek száma jelenleg 37) is. A hálózat kialakítás jelenlegi helyzetét az 1. ábra mutatja.

1. ábra: A 18 feldolgozóponthoz hálózat

A 18 feldolgozóponthoz tekintetében 2004. november 2-ával a feldolgozó hálózat beüzemelésének I. ütemeként befejeződött a kisműködők feldolgozási tevékenységének beintegrálása. Ezzel megszűnt a posták un. Részletes, részleges és kiegészítő feldolgozási kötelezettsége. Kialakultak a feldolgozóponthoz vonzáskörzetei, bővült a feldolgozóponthoz technológia, kialakításra került az átrakóponthoz technológia, szükséges módosításokra került sor a járatrendszerben, módosult az OLK érkezési/indítási, valamint feldolgozási rendje. A feldolgozó pontokat, vonzáskörzeteiket, valamint az átrakóponthoz az 1. táblázat tartalmazza.

1. táblázat

A hálózat feldolgozó- és átrakópontjai

Feldolgozópontok	Vonzáskörzet	Átrakópontok
OLK	1-2 góc	Szentendre 1. Érd 1. Gödöllő 1. Monor 1. Dunaújváros 1. Esztergom 1. Dorog 1. Vác 1. Balassagyarmat 1. Cegléd 1. Tatabánya 1. Tata 1. Komárom 1.
Hatvan PFÜ	30-32 ir.ter.	Salgótarján 1.
Füzesabony PFÜ	33, 34 ir.ter.	
Miskolc PFÜ	35-39 ir.ter.	Szerencs Ózd 1.
Debrecen PFÜ	40-42 ir.ter.	
Nyíregyháza PFÜ	43-46 ir.ter.	Kisvárdra 1.
Mátészalka PFÜ	47-49 ir.ter.	
Szolnok PFÜ	50-54 ir.ter.	Jászberény 1.
Békéscsaba PFÜ	55-59 ir.ter.	
Kecskemét PFÜ	60, 61 ir.ter.	
Kiskőrös PFÜ	62-65 ir.ter.	Kiskunhalas 1. Baja 1.
Szeged PFÜ	66-69 ir.ter.	
Székesfehérvár PFÜ	70, 71, 80, 81, 86 ir.ter.	Sárbogárd 2. Szekszárd 1. Várpalota 1. Siófok 1.
Kaposvár PFÜ	72-75 ir.ter.	Dombóvár 2.
Pécs PFÜ	76-79 ir.ter.	Szigetvár
Veszprém PFÜ	82, 84, 85, 95-99 ir.ter.	Ajka 1. Pápa 1. Celldömölk 2. Szombathely 2. Vasvár
Balatszentgyörgy PFÜ	83, 87-89 ir.ter.	Nagykanizsa 1. Zalaegerszeg 1. Lenti
Győr PFÜ	90-94 ir.ter.	Mosonmagyaróvár 1. Csorna Kapunvár 1.

Változás a hírlapfeldolgozásban és -szállításban

A mozgóposták megszüntetése módosította a napi, színes és címszalagos lapok feldolgozásának technológiáját és továbbításának rendszerét is.

A változások eredményeként a Kozma utcai napilap expedícióban megvalósult az országos megjelenésű napilapok előfizetői példányainak központi feldolgozása (kiváltva a hírlapmozgóposták tevékenységét). A hírlapmozgóposták több lépcsőben, még a postavonatok leállása előtt megszüntetésre kerültek, a napilap és a színeslap szállítás is teljes egészében közútra került.

A napilapok vidékre történő eljuttatására a Kozma utcából induló napilap szállító járatok kerültek beállításra, melyek Budapestre közlekedve a pénzforgalmi számadásokat továbbítják a PEK-nél történő leadással.

A 3-9 gócterület viszonylatában színeslap szállító járatok kerültek beállításra. Ezen járatokkal konténerben, Orczy téri közvetítéssel történik a Hírlapüzem által készített zárlatok (színeslap, címszalagos küldemények, reklámkiadványok), a Nemzetközi Posta Kicszerelő Üzem zárlatainak (EMS, levél- és csomag küldemények), a Posta Elszámoló Központ zárlatainak (pénzforgalmi számadás zsákok, kifizetési és nyugdíj utalványok, banki anyag), valamint az Elektronikus Posta Központ levélzárlatainak továbbítása. Ezek a járatok vidékről az NPKÜ részére szállítanak zárlatokat.

Változás a gerinchálózati járatok közlekedési rendjében

Kialakításra kerültek az OLK-t kikerülő (az előzőekben ismertetett), napilap és színeslap szállító járatok.

Az OLK-PFÜ(k) viszonylatában bevezettük a szakosított járatokat (külön levél és külön csomag) olyan viszonylatokban, ahol az lehetséges és célszerű volt. Az OLK-ban ezzel kezelési időt lehet megtakarítani, hiszen a járatnak így nem kell az épület más részén lévő külön kapura állnia a fenti küldemények ki- illetve berakodásához.

Beindítottuk a nappali járatokat, melyek a PFÜ-ktől főleg üres egységképzőket, valamint kereskedelmi árut szállítanak az OLK-ba. A PFÜ(k) részére az OLK ezen járatok útján nem elsőbbségi küldeményeket, BESZK értékcsomagokat, valamint kereskedelmi árut továbbít.

A gerinchálózati járatok esetében meghatározóvá vált a konténeres szállítás.

Változások a postaellátó (gyűjtő-terítő) járatok közlekedési rendjében

A PFÜ-k vonzásokörzeteinek kialakítása, a kislefeldolgozók feldolgozási tevékenységének beintegrálása, a járatok rendszerszerű módosítása az alábbi hatásokat gyakorolta a postahelyek zárlatérkezési és zárlatindítási időire:

A zárlatérkezési idő:

- a postahelyek 88,4 %-ánál változatlan
- a postahelyek 3 %-ánál legfeljebb +/- 10 perccel változott
- a postahelyek 2,9 %-ánál +/- 11-20 perc között változott
- a postahelyek 2,9 %-ánál több mint 20 perccel korábbi
- a postahelyek 2,8 %-ánál több mint 20 perccel későbbi

A zárlatindítási idő:

- a postahelyek 92,3 %-ánál változatlan
- a postahelyek 1,4 %-ánál legfeljebb +/- 10 perccel változott
- a postahelyek 1,5 %-ánál +/- 11-20 perc között változott
- a postahelyek 2,3 %-ánál több mint 20 perccel korábbi
- a postahelyek 2,5 %-ánál több mint 20 perccel későbbi

A minimális változtatásra törekvően kialakított járási rendben további finomítások lehetségesek.

További feladatok

A feldolgozó hálózat beüzemelésének II. ütemében tervezzük a PFÜ-k egységes feldolgozási és továbbítási technológiájának kialakítását az egységirakományos továbbítás kiterjesztésével, beleértve a maxi ládák használatba vételét. Az OLK technológiájában tervezzük a feldolgozási és szállítványkezelési technológia hatékonyságának és megbízhatóságának növelését, valamint a tételes küldemények egységládában történő továbbításának bevezetését.

A továbbítási rendszer fejlesztése során tervezzük Budapest és a 2. góc járási rendjének felülvizsgálatát, illetve a szükséges módosításokat a gerinchálózati járási rendben és a 3-9. góc járási rendjében.

A beüzemelés III. ütemének fő feladata az Integrált Rovatolási Rendszer bevezetése. Az IRR-ben megvalósul a feldolgozóponyi és a postahelyi rovatolási, járatkezelési rendszer informatikai támogatása, az egységképzők és a tételes küldemények nyomkövetésének biztosítása, adatkapcsolat jön létre külső rendszerek felé és bevezetésre kerülnek az elektronikus továbbítási okiratok.

A biztonsági kazettás pénzszállítási rendszer kiterjesztésével a postajáratokon olyan újszerű eljárást alkalmazunk, amely elektronikai rendszer alkalmazásával képes a szállítvány illetéktelen hozzáférést érzékelni, és a pénz forgalomképességének kizárásával (megfestésével) védeni a szállított értéket és a személyzetet.

Kapcsolódó feladat a forgalommenedzselési rendszer fejlesztése, valamint a minőségirányítási szempontok érvényesítése az új hálózat kialakítása során.

A Nemzetközi Szakmai Szövetség kongresszusa Dublinban

A Posta című lap 2004. 2–3. számában röviden szóltam már a nemzetközi szövetség (UIJPT) Dublinban tartandó kongresszusának néhány fontos várható határozatáról. Nos, azóta a kongresszus – amelyen kb. 350 küldött vett részt Európa 15 országából – 2004. október 16–18. között már le is bonyolódott s befejezte a 4 éves tevékenységének értékelésével s a jövő feladataival foglalkozó tanácskozását.

Engem ért ezúttal is a megtiszteltetés, hogy a hazai szakmai egyesületeknek, a PSZE-nek a képviselőjében részt vegyek a kongresszuson.

A PSZE elnöke javaslatokat terjeszt a kongresszus elé.

A kongresszust az ír posta és távközlés szervezte meg, amelyet az ír kormány képviselőjében a munkaügyi és humán erőforrás politikai miniszter nyitott meg. Megnyitó beszédemnek azt a részét emelném ki, amely arról szólt, hogy az EU kibővítésével minden bizonnyal erősödni fognak az országok postai és távközlési szakemberei közötti kapcsolatok, s ez új lendületet kell adjon az egyre színesebbé váló emberi kapcsolatok továbbfejlesztésének.

Jómagam számára külön is élmény volt a 2000. évi berlini szakmai kongresszust követően az a felkérés, hogy vállaljam el a dublini kongresszus egyik alelnöki funkcióját, amelynek örömmel eleget is tettem.

Miről is tárgyaltak a kongresszus résztvevői?

A Postások Szakmai Egyesülete (PSZE) részvétele ebben a nemzetközi közösségben alig 4 éves múltra tekint vissza, de ez a két kongresszus közötti ciklus is elegendő volt ahhoz, hogy képet kapjunk arról a több mint 30 éves tevékenységről, amelyet az UIJPT végzett a postai és távközlési szakmai egyesületek részvételével, egy kölcsönös megértésen alapuló szakmai együttműködés továbbfejlesztésére. Ez a nemzetközi szervezet egyébként különösen az utóbbi években sokat tett a postai és távközlési szakemberek nyelvi továbbképzésének a megszervezésére, kulturális, sport és egyéb szakmai jellegű programok rendezésére. Ebben a folyamatban egyébként a német, a francia, a brit és a román postának kiemelkedő szerepe volt és jelenleg is motorjai a saját országaikban is a szakmai kohézió erősítésének s nemzetközivé tételének.

A kongresszuson a végzett munkáról szóló jelentésben a szervezet francia főtájkára Jean Francois Logette tartotta. Kiemelte, hogy a korábbi 5–10 évben kifejtett munka elősegítette a postai és távközlési szakemberek közötti szakmai és emberi kapcsolatok fejlődését, sikeresek voltak a nyári nyelvkurzusok, a nemzetközi levelezési hetek eseményei pedig olyan visszatérő fórumokká váltak, amelyekre az európai médiák, s az utóbbi időben már az EU illetékes szervei is felfigyeltek. Ugyanakkor megállapította, hogy az országok nemzeti postai és távközlési szakmai szervezetei sok esetben nem tudnak olyan eredményes munkát folytatni, mint amely elvárható lenne, mivel a szakmai menedzsmentek részéről nem nyilvánul meg az az odafigyelés, anyagi támogatás, amely biztosíthatná számukra a folyamatos s még kreatívabb munkát. Felmerült ezzel összefüggésben az is, hogy a nemzeti szövetségek, s maga a nemzetközi szervezet (UIJPT) sem tett meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy szervezeteik még inkább elismertebbek legyenek és nem is dolgoztak ki olyan megvalósítható programokat, célkitűzéseket, amelyekből világosan látni lehetett volna, vajon a programok mögött nem csak önmaguk elképzelései húzódnak-e meg, vagy csak azokkal valóban elő kívánják-e segíteni a mindenkori szakmai vezetés által megfogalmazott célkitűzések megvalósításába való konkrét részvételt. A múlt eseményeiről elég talán ennyi, inkább a jövőről essék szó, amely az olvasót jobban is érdekli.

Milyen jövőképet fogalmazott meg a dublini kongresszus?

Ezt a munkát nagyon aktív és alapos tanulmányok előzték meg, amelyet a szervezet Igazgatási Tanácsa irányított egy erre a célra életre hívott munkacsoport bevonásával. (Ebben a munkában én is részt vettem.)

Ahogy a posták és a távközlési szolgálatok életében az elmúlt évek jelentős változásokat hoztak annak következtében, hogy ezen szolgálatok önállóbbá váltak s működésüket az éles versenyhelyzet jellemzi, minőségi elvárások, megnövekedett igények az ügyfelek részéről, ezek a bekövetkezett változások óhatatlanul hatással voltak a szakmai szervezetek munkájára is. Az átalakult s megváltozott feltételek már nem voltak alkalmasak arra, hogy a nemzetközi szakmai szövetség korszerű, s a fejlődés irányában mutató, új típusú tevékenységet fejtsen ki. Tehát arról van szó, mielőbb újjá kell alakítani a nemzetközi szervezeteket, a régi beidegződések már nem tesznek lehetővé olyan rugalmasabb együttműködést, amely valóban megfelel a vele szemben, a tagegyesületek által az utóbbi néhány évben már erőteljesen hangoztatott korszerűbb működési követelményeknek.

- Az alábbiakban összefoglalom a kongresszus által elfogadott legfontosabb határozatokat:
- az eddigi UIJPT elnevezést egy olyan új névvel kell felváltani, amelyben az európai tevékenységre utalás is megtalálható (EUROJUMELAGEPOSTELCOM). Ez az elnevezés egyelőre csak az elektronikus levelezésben lesz használatos, az újonnan megválasztott Igazgatási Tanácsnak nem csak egy rövidebb elnevezést kell találnia, hanem egy új, kifejezőbb logót is meg kell szerkesztenie;
 - a nemzetközi szakmai szövetség a jövőben – s ez az új Alapokmányban is már szerepel – hangsúlyt helyez az olyan szakmai koordinációra, amellyel elősegítheti a nemzeti szövetségeket hasonló tevékenységük rendszeressé tételében;
 - a tagállamok postai és távközlési szakmai egyesületeinek nagyobb hangsúlyt kell helyezniük olyan szakmai fórumok rendezésére, amelyek elősegítik a szakemberek jobb információját azon intézkedésekről, amelyeket a postai és a távközlési menedzsment hoz a környezet változásainak hatására szolgálataik hatékonyabb működése érdekében (ennek a javaslatnak egyébként a PSZE volt az előterjesztője);
 - a nemzetközi szervezetet s annak tevékenységét a különböző médiák segítségével jobban meg kell ismertetni, mint olyanét, amely jelentős szerepet tölthet be a kölcsönös megértés s az európai szolidaritás erősítése érdekében;
 - az UIJPT módosított Alapokmányának s működési szabályzatának értelmében a kongresszus a nemzetközi szövetséget olyan új feladattal ruházta fel, amely feljogosítja a szervezetet arra, hogy konzultatív szervként működjék az UPU, az UIT és az európai postai és távközlési szervezetek közötti új típusú munkakapcsolatok kialakítására;
 - a nemzetközi szövetség továbbra is fontos feladatának tekinti, hogy erősítse a szakemberek, s elsősorban a fiatalok postai és távközlési nyelvi továbbképzésének a lehetőségeit, különböző kedvezmények nyújtásával és figyelemmel kísérje azon munkatársak pályafutását, akik átmenetileg az átszervezések következtében elveszítették munkahelyüket s számukra a nemzeti szakmai egyesületeknek segítséget kell nyújtani s felvenni a kapcsolatot az érdekelt humán erőforrás terület kompetens képviselőivel munkahely teremtés biztosítása érdekében;
 - a menedzsment és szakmai szervezetek között szorosabb együttműködést kell kialakítani.

A fentiekből kitűnik, hogy az UIJPT szerepe jelentősen átalakul, amelynek mielőbb fel kell zárkóznia azon nemzetközi szervezetek közé, amelyek emberbaráti, szociális, kulturális, szakmai stb. feladatok megoldásaival hozzájárulnak a posta és távközlés területén egy még intenzívebb kapcsolatokra épülő európai szolidaritás megvalósításához.

A PSZE számára is új feladatokat jelentenek ezek a határozatok és ebből adódóan minden bizonnyal változásokat is hoznak majd egyesületünk életében. Ezért a közeljövő egyik fontos feladata lesz, hogy ebbe a nemzetközi munkába olyan tettekre kész, fiatal munkatársakat vonjunk be, akik megértve, s azonosulva ennek az európai szövetségnek az új célkitűzéseivel, elősegítik, hogy a Postások Szakmai Egyesülete nemcsak beföldön az átalakulóban lévő postai szervezetben, hanem a kétoldalú nemzetközi kapcsolatokban erősítse pozícióit, s egyúttal elismert és megbízható partnerévé váljon a postai menedzsmentnek.

A Szerkesztő megjegyzése:

Tájékoztatom a tisztelt Olvasókat, hogy egyesületünk elnökét, dr. Oláh László urat a Nemzetközi Szövetség alelnökévé választották.

Megható ünnepség színhelye volt a Budapesti Corvinus Egyetem.

2004. szeptember 28-án az Egyetem rektora gyémánt díszoklevelet adományozott **Dr. Jeney László** okleveles közgazdász, nyugalmazott postaigazgatónak. Dr. Jeney László – aki több évtizedet töltött különböző beosztásban, a Posta hírlapszolgálatában – egyike napjainkban is a PSZE Szenior tagságának és a tagozat eseményein rendszeresen és nagyon aktívan vesz részt.

A Postások Szakmai Egyesülete nevében őszinte szívvel gratulálunk ehhez a magas kitüntetéshez és további hosszú, egészségben eltöltendő nyugdíjas éveket kívánunk.

Szerkesztőség

A PSZE TERÜLETI TISZTSÉGVISELŐI

TERÜLETI CSOPORTOK	LEVÉLCÍM	ELNÖK	TELEFON, FAX, MOBIL	TITKÁR	TELEFON, FAX, MOBIL
KÖZPONTI TERÜLETI CSOPORT	Budapest 1 5 9 5	Deutsch Józsefné elnök	06-70/466-3200 470-3200 tel 470-3202 fax 06-20/932-9535 mobil	Vizerné Molnár Piroska közös titkár	06-70/466-4476 236-8030 tel 236-8034 fax
	Vác 1. 2 6 0 1	Krajcs Katalin elnök	06-70/466-5810 27/315-011 tel 27/317-204 fax		
MISKOLCI TERÜLETI CSOPORT	Miskolc 3 5 4 6	Izsó Ferenc elnök		Ráczné Hegedűs Klára titkár	06-70/466-8273 06-46-348-081 tel 06-46-327-715 fax 06-45/355-500 titk.
DEBRECENI TERÜLETI CSOPORT	Debrecen 4 0 0 1	Orosz László elnök (Debrecen 1-es Posta)	06-52-413-719 06-52/535-307 tel 06-52/315-702 fax	Barcsai Sándorné titkár	06-52/451-394 tel 06-20/991-1171 mobil
SZEGEDI TERÜLETI CSOPORT	Szeged 6 7 4 6	Tóth László elnök	06-70/466-0885 06-62-420-885 tel 06-62-420-562 fax	Dr. Lovászi József titkár	06-70/466-7967 06-62/471-571/217 tel 06-62/420-950 fax
PÉCSI TERÜLETI CSOPORT	Pécs 7 6 4 6	Csillik László elnök	06-70/466-6002 06-72/506-005 tel 06-72/314-043 fax	Wenczel Csilla titkár	06-70/466-3457 06-72/506-191 tel 06-72/506-056 fax

TERÜLETI CSOPORTOK	LEVÉLCÍM	ELNÖK	TELEFON, FAX, MOBIL	TITKÁR	TELEFON, FAX, MOBIL
SOPRONI TERÜLETI CSOPORT	Sopron Pf.: 64. 9401	Németh Ferenc elnök	06-70/466-7933 06-99/328-242 tel 06-99-314-044 fax		
M. POSTA RT. VEZÉRIGAZGATÓSÁG	Budapest 1540			Biczó István titkár	487-1264 tel 487-1427 fax 06-30-914-8300 mobil
BESZERZÉSI ÉS ELLÁTÁSI SZOLG. KÖZPONT (BESZK)	Budapest 1570	Kurdi Ilona elnök	06-70/466-8122 270-7018 tel 329-4275 fax	Fekete Gézáné titkár	06-70/466-8098 470-7263 tel
ELSZÁMOLÓ KÖZPONT (EK)	Budapest Pf.: 91. 1725			Zoltán Péterné titkár	284-6750/399 tel
BUDAPESTI SZÁLLÍTÁSI ÜZEM	Budapest Pf.: 95. 1442	Lukács István elnök	06-70/466--3347 383-0740 tel 470-7104 fax		
NEMZETI HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG (NHH)	Budapest Pf.: 75. 1525	Bősze Viktorné elnök	457-7424 tel 457-7375 lg. titk. 457-7322 fax	Ernyes Béláné titkár	457-7365 tel 457-7212 fax

TISZTELT OLVASÓK!

Kérjük, segítsenek abban, hogy a PSZE munkájába mind több szakember bekapcsolódhasson. A belépni szándékozók töltsék ki a következő oldalon lévő belépési nyilatkozatot, vagy annak másolatát és juttassák el a munkavégzésük helye szerint területileg illetékes PSZE tisztségviselőhöz, vagy az egyesület budapesti titkárságához:

(1443 Budapest, Pf. 244., vagy e-mail címünkre:
olahlaszlo@posta.hu).

A PSZE tagjai a Posta című szaklapot, egyesületi szolgáltatásként, ingyenesen megkapják.

BELÉPÉSI NYILATKOZAT

(kitöltése nyomtatott betűvel)

Alulírott

..... a Postások Szakmai Egyesületének

Tagja kívánok lenni.

ADATAIM:

Munkahelyem: (Igazgatóság, osztály)

.....

Munkahelyi címem:

Beosztásom:

Telefonszámom:

Fax számom:

Lakáscímem: (irányító számmal)

.....

A Posta című szaklapot az alábbi címre kérem:

.....

Tudomásul veszem, hogy a tagdíj 1500 Ft (nyugdíjasoknak és diákoknak 300 Ft).

A tagsági díj a Posta című szaklap előfizetését is magába foglalja.

A tagdíjat a belépési nyilatkozat elfogadása után megfizetem.

Dátum:

Aláírás:
